

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2008

Misli Thoughts

LETO - YEAR 57
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

Svetovni dan mladih 2008

days
in the
Dingo's
Bathurst 10-14 July '08

Misli Julij - avgust 2008

VSEBINA

Mlada podoba Cerkve.....	3
Kdo bo ustvarjal to dobo?.....	5
Sv. Rafael Sydney.....	6
Srečanje.....	10
Novice iz Hasa-NSW.....	12
Svetovni dan mladih.....	12
Potovanje dneva mladine.....	13
Enkratno doživetje	14
Slovensko društvo Sydney.....	15
Iz Kluba Triglav - Panthers.....	16
Sveta Družina Adelaide.....	19
Konzularne ure.....	21
Sv. brata	
Ciril in Metod Melbourne.....	22
Spominska kapelica.....	25
World Youth Day in Sydney.....	28
Zahvala v premišljevanju	29
Iz Kraljičine dežele.....	30
Kaj znanecv je zasula lopata.....	31
Vse lahko zmoremo, če smo enotni in složni.....	33
Obvestilo o volitvah v državni zbor.....	33
Božja mast in kolomaz ali šmir..	34
Izpod Triglava.....	36
Vaši darovi.....	39
Discover a World of Slovenias in 2009.....	40
Oglasi.....	44
Sporočila fotografij.....	46

Mlada podoba Cerkve

»GLEJ, kako je naša Cerkve mlada!« sem poln navdušenja dejal po maši v Telstra Dome v Melbournu v petek, 11. julija 2008, slovaškemu duhovniku g. Petru Vojtku. Ta misel se je potem v nadaljevanju praznovanj, ki jih je prinašal Svetovni dan mladih, samo še dograjevala in potrjevala v vseh možnih presežnikih: V rekah mladih romarjev iz več kot 170 držav sveta, ki so nekateri že takoj v začetku meseca julija odkrivali lepote Avstralije, teden pred Sydneyem pa sodelovali po mnogih škofijah široke Avstralije in nekateri v Novi Zelandiji na dnevih po škofijah, kjer so v skupnosti v katehezi, premišljevanju, molitvi in evharistiji poglobljali svojo vero ter se pripravljali na veliko srečanje v Sydneyu, ki ga je s svojim prihodom počastil sveti oče papež Benedikt XVI. V teh Mislih tako upravičeno bolj podrobno prikazujemo vsaj nekaj čudovitih utripov tistih dni. Še vreme je bilo naklonjeno vse dni, kot je ob slovesu na sydneyskem letališču dejal naš ministrski predsednik g. Kevin Rudd: »**Sveti oče, sonce je sijalo dobesedno vse dni Vašega obiska v Avstraliji.**«

S slovesno sveto mašo, ki jo je v nedeljo, 20. julija 2008, ob 10. uri dopoldne daroval sveti oče Benedikt XVI. na hipodromu v Randwicku (delu Sydneya) ob somaševanju 26 kardinalov, 420 škofov ter štiri tisoč duhovnikov, se je sklenilo veliko dogajanje 23. svetovnega dneva mladih – World Youth Day 08. Veliko in lepo dogajanje je to – polno veselja, mladosti, vere in pozitivne naravnosti. Naj pomladi tudi naše občestvo. Hvala vsem vam, ki ste v svoje domove sprejeli romarje iz Slovenije ali iz drugih držav. Hvala vsem požrtvovalnim ljudem v Melbournu, Sydneyu, Wollongongu, Canberri, v Queenslandu in v Južni Avstraliji, ki ste odprli vrata svojega doma in srca mladim.

Papeževe besede, ki jih je povedal mladim in nam vsem, naj nam bodo vzpodbuda: »Ne predajajte se slepemu konformizmu našega časa, temveč se bojujte proti brezbriznosti in duhovni utrujenosti, ki ga preveva. Bodite preroki, ki se upirajo duhovni puščavi; prizadevajte si za gradnjo sveta, v katerem naj se življenje sprejema, spoštuje in ljubeče neguje, ne pa zavrača ali iz strahu preganja oziroma uničuje, kot bi bila grožnja... Naše srce in naš um hrepenita po viziji življenja, v katerem vlada ljubezen, kjer se darovi delijo, kjer se gradi edinost, kjer svoboda najde svoj pomen v resnici, kjer istovetnost temelji na spoštljivi skupnosti. To je delo Sv. Duha. To je upanje, ki ga daje evangelij Jezusa Kristusa.«

HVALA gospodu škofu dr. Petru Štumpfju, duhovnikom ter vsem mladim romarjem iz Slovenije za pomladitev naše vere, upanja in ljubezni. Zdaj jih je večina že doma, nekaj pa jih še raziskuje zimsko Avstralijo. Naj ponesejo sporočilo velikega dogodka na vse strani sveta. Bog živi!

p. Ciril

Kdo bo ustvarjal to dobo?

Melbourne - Kew, praznik svetega Cirila in Metoda,
6.7.2008, pridiga g. škofa dr. Petra Štumpfa ob žegnanju

Že več kot tisoč let so naše slovenske dedne časti zakoreninjenje v krstu. Ko sta v 9. stoletju prišla sveta brata Ciril in Metod v Spodnjo Panonijo, sta prišla že med krščene Slovence. Med našimi predniki sta utrjevala vero v slovanskem jeziku in jim zato pripravila v domačem jeziku tudi bogoslužne knjige. Čaščenje svetih bratov je bilo močno razširjeno v slovenskem prostoru vsa stoletja. Še kot otrok se spomnim, da v Prekmurju skoraj ni bilo hiše, kjer ne bi imeli svetih podob Cirila in Metoda. Tudi to je bilo znamenje, da se je vera prenašala iz roda v rod: preprosto smo se priučili - poleg drugih stvari - tudi verskega življenja, skupaj z mnogimi običaji, praznovanji, pregovori, romanji in podobno.

Danes se je ta enovitost življenja razbila. Družine so majhne - v večini, vsak je na svojem delovnem mestu na drugem koncu: eni v šoli, drugi na delu; še takrat, ko so člani doma, ima vsak svoje "obveznosti" in interesne dejavnosti. V naše stanovanje so vstopili televizija, radio, računalnik, internet. Pa tudi zunanje vabe so zelo močne: zabava, rekreacija, šport, poslovne dolžnosti... in vse to povzroča spremembo načina bivanja, bistveni način bivanja.

Če kdo reče danes - kot včasih slišimo: »Jaz bom dal svojim otrokom tisto, kar sem prejel od staršev, prednikov,« mu lahko zagotavljam, da tega ne bo zmožni storiti. Kajti razmere so se tako zelo spremenile, tako močan je vpliv okolja, v katerega smo postavljeni, da moramo nujno svojo vero, ki smo jo prejeli od prednikov, poglobiti, poosebiti in jo tako poskušati posredovati tudi otrokom.

Spominjam se družine, ki je imela

zelo lepo vzgojene otroke. Pa sem vprašal: »Kako pa zmoreta takole lepo, umirjeno vzgajati svoje otroke?« - tako lepo so se vedli, pozorni so bili. Rekla sta: »Ko sva videla, kako je ta svet krut, kako razbija družino, sva se odločila, da bomo vsak dan eno uro posvetili skupnemu življenju, molitvi, pogovoru, branju in pesmi.«

Danes velja povsod zakonitost štirih generacij:

Generacija pred 2. svetovno vojno še moli in hodi v cerkev.

Naslednja generacija še hodi v cerkev, vendar je pozabila na molitev; navadno tudi zato, ker se je naselila v svojem stanovanju, mora imeti toliko skrbi za hišo, za standard, za delovne obveznosti - ji zmanjka časa za molitev.

Naslednja, tretja generacija, se še ima za verno, tudi otroke še da krstiti, cerkveno poroča, starše da cerkveno pokopati, tudi obhaja božič, božične praznike, velikonočne praznike - to je, zunanje praznike še, vendar pa se vera v notranjosti ne pozna več.

Četrta generacija je brez vere: nima več moči, ker so vplivi okolja premočni, versko življenje doma pa prešibko!

Mnogi rečejo: Saj se da živeti tudi brez vere! Ja. Morda še nekaj časa, dokler imamo še doto svojih prednikov, ki so nam izmolili in iztrpeli toliko milosti.

Deležni smo tega in pravi neka modrost, ljudska modrost: Mi vidimo nekoliko dlje, kot so videli naši predniki zato, ker stojimo na njihovih ramah, ker

rastemo iz njihovih žrtev, iz njihovega trpljenja in molitve.

Toda sprašujemo se, kdo bo ustvarjal to dobo: človek, narava ali Bog?

Kakšna bo v prihodnje podoba človeka? Na kakšen način bo razmišljal? Kakšno podobo Boga bomo imeli v prihodnjih desetletjih?

Sicer pa so že majhni otroci na začetku šolanja primorani, da si s pomočjo računalnikov pridobivajo samo tehnično inteligenco, ki bo vedno dvomila v spoznanja, ki pa niso rezultat znanstvenih poizkusov. Lahko si samo predstavljamo, do kakšnih posledic to vodi.

Tehnika je postala naša gospodarica, saj nas je povsem popredmetila s tem, ko smo postali predmet njenega raziskovanja. Če ne bomo z razvojem tehnike hkrati poskrbeli za lastno duhovno podobo in se tako usmerili k nadnaravnim vrednotam, bomo zagotovo izgubili sposobnost zavedanja o sebi, svojem dostojanstvu. Dobesedno se bomo zadušili.

Zanimive so misli Georga Carlina, ameriškega igralca, ki tako zelo karikira sodoben način življenja. Pravi takole:

»Današnji čas je značilen po tem, da imamo boljše zgradbe, pa slabše živce; širše ceste, pa ozke poglede; večje hiše, pa manjše družine;

več lagodnosti in komodnosti, pa pomanjkanje časa. Imamo več diplom, a manj razumnosti; več znanja, a manj razsodnosti; več strokovnjakov, pa kljub temu toliko problemov; več medicine, pa manj zdravja.

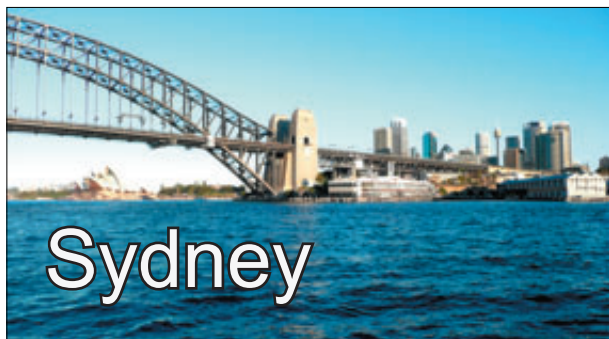
Trošimo nesmotrno, smejemo se premalo; vozimo prehitro, preveč se jezimo; prepozno ležemo in vstajamo utrujeni; beremo premalo, gledamo preveč TV in molimo prereditko. Pomnožili smo svoje imetje, a zmanjšali svoje vrednosti. Govorimo preveč, poslušamo premalo. Naučili smo se, kako preživeti, ne pa kako živeti. Dodali smo leta življenju, ne pa življenja letom. Prišli smo vse do Lune in nazaj, a težko nam je iti čez cesto, da bi spoznali novega soseda.«

Obisk svetega očeta Benedikta XVI. tukaj v Avstraliji je lepa priložnost za poglobitev vere in ljubezni do Jezusa Kristusa. Ne prihaja samo za mlade, ampak za vse prebivalce te celine, da bi si vsi prizadevali za bolj pravično in solidarno družbo ter za uveljavljanje evangelijskih vrednot na vseh področjih zasebnega in javnega življenja. Premagovati je treba strah in občutek ogroženosti. Ne pojmuje svobode kot odveze od obveznosti, temveč kot možnost za odgovorno krščansko in moralno življenje. **Sveti krst nas je vključil v katoliško Cerkev, da bi v veselju slavili Boga in se mu zahvaljevali za milost odrešenja.**

Tudi to svetišče svetih bratov Cirila in Metoda naj bo tudi v prihodnje kraj goreče in neprestane molitve za vaše potrebe, slovenske domovine, avstralske družbe in vsega sveta, naj bo kraj prizadevanja za svetost, h kateri smo vsi poklicani v Jezusu Kristusu.

Njemu slava in čast na veke vekov. Amen.

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

MESEC JULIJ je bil pri nas v znamenju velikega dogodka Cerkve v Avstraliji, ki je največji doslej: Svetovni dan mladih v Sydneyu od 15. do 20.7.2008. Papež Benedikt XVI. je prvič obiskal Veliko južno deželo Svetega Duha.

*“Bližnji svetovni dan mladih je pred nami kot ponovne binškošti, saj se krščanske skupnosti že leto dni pripravljajo nanj, kakor sem nakazal v poslanici o temi: **“Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče” (Apd 1,8).** Tako je Jezus po vstajenju obljubil svojim učencem in ta obljuba ostaja v Cerkvi vedno veljavna in aktualna: Sveti Duh, ki ga pričakujemo in sprejemamo v molitvi, daje vernim sposobnost, da pričujejo za Jezusa in njegov evangelij. Ko Sveti Duh piha v jadra Cerkve, jo hkrati spodbuja, naj vedno znova “odrine na globoko”, od generacije do generacije, da bi vsem prinesla veselo novico o Božji ljubezni, v polnosti razodeti v Jezusu Kristusu, ki je za nas umrl in vstal,”* je dejal sveti oče pred odhodom v Avstralijo.

Svetovni dan mladih v Sydneyu je bil prvi v Oceaniji in je hkrati v Sydneyu praznoval svojo 25-letnico, čeprav nimala ravno izrecno omenjena. Je pa spomin na sveto leto našega odrešenja 1983, ko je papež Janez Pavel II. začel ta svetovna srečanja mladih

in jim zaupal križ prijateljstva. Pred petimi leti je mladim izročil še ikono Matere Božje. Na romanju križa in ikone pa so lani dodali palico domorodcev (Aboriginov) kot znamenje, da tudi ljudstvom, ki so tukaj doma od nekdaj in so bili dolgo potisnjeni na rob, v življenju Cerkve pokažemo prostor pod soncem in Soncem Pravičnosti. V ta namen so potekale različne akcije, s katerimi so povabili ljudi dobre volje, naj s svojimi darovi pomagajo priti na svetovno srečanje tistim mladim, ki bi si težko privoščili tako potovanje. Na drugi strani pa bogati svet na široko ponuja udobje, tudi z zasoljenimi cenami, da bi ja čimbolj zaslužili, prej so se pa nekateri tako držali za glavo, koliko bo to stalo.

In kako je izgledala naša priprava, utrip naše skupnosti? Nekaj vprašanj sem dobil že lani, ko sem bil doma v Sloveniji, vendar še nisem vedel kaj dosti. Sem pa že lani priglasil našo slovensko cerkev in misijon sv. Rafaela za katehetska srečanja in program in organizacijski odbor je sprejel našo ponudbo. V dveh številkah našega »Rafaela« smo se seznanili s prvimi načrti, informacijami in programom SDM. Marsikatero stvari so pa še dobivale končno podobo najprej na konferenci v sydneyskem Olimpijskem parku 29.5.2008, kjer se nas je zbralo kakih 500 udeležencev iz vseh škofij metropolije, nekatere stvari pa kasneje. - Hkrati smo povabili slovenske rojake, ki bi bili pripravljene sprejeti slovenske romarje na svoje domove. Nekaj gostiteljev se vas je oglasilo. Vsi seveda nimajo enakih možnosti in ne stanujejo vsi enako blizu, zato so sprejeli romarje iz Slovenije tudi gostitelji iz okoliških župnij Merrylands-St. Margaret Mary, Greystanes, Guildford in stolna župnija sv. Patrika v Parramatti. Bilo je veliko skrbi in negotovosti, ker dolgo nismo vedeli, kje in kako bodo vsi nameščeni, vendar se je srečno izšlo.

Nekaj romarjev si je že prej ogledalo Sydney in naše "Veselovo" – kraj bodočih srečanj. Darja, Alenka, Katja in Mateja so se nam pridružile pri sv. maši za domovino, ki smo jo obhajali na nedeljo Slovencev po svetu, 6.7., pri kapelici Marije Pomagaj na Slovenskem društvu Sydney. Dekleta so poskrbela za ljudsko petje

in glasbeno spremljavo. Hvala rojakom tudi za lepo popoldne, dobro kosilo in dobro družbo!

V petek pred začetkom SDM smo popoldne na letališču v Sydneyu sprejeli mariborskega pomožnega škofa dr. Petra Štumpfa in črenšovskega župnika g. Ivana Krajnca. Pozdravil ju je častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik, Veronika Konda je izročila obema šopek rož. V soboto, 12.7., je Štefan Šernek popeljal naša gosta po Sydneyu in na Društvo, žena Ana je poskrbela za dobro kosilo.

V nedeljo, 13.7., smo obhajali slovesno sv. mašo pri Sv. Rafaelu. Jožica Modrijančič je pozdravila gospoda škofa: **»Spoštovani gospod škof, v imenu našega oltarnega občestva sv. Rafaela in v imenu sydneyjskih rojakov Vam izrekam toplo dobrodošlico. Veseli smo bili pred nedavnim, da Vas je Slovenska škofovska konferenca imenovala za škofa, ki je odgovoren za pastoralo Slovencev po svetu. Vaš obisk sovpada s Svetovnim dnevom mladih in obiskom papeža Benedikta XVI., ki bo prvič stopil na peti kontinent, v Avstralijo. Z Vami, svetim očetom in vsemi navzočimi bomo iskreno molili, da bi ta svetovni dogodek prinesel bogate duhovne sadove in povezal med seboj mlade vseh kontinentov. V nas vseh pa naj bi utrdil zavest, da smo vsi zemljani otroci enega Očeta, ki je v nebesih.«**

Nedeljsko kosilo je pripravila 2. delovna skupina. Naša gosta sta se predstavila, izročila pozdrave rojakov in celo torta ni manjkala za dobrodošlico! Popoldne smo obiskali Figtree, peljal nas je Toni Šajin.

V ponedeljek, 14.7., so prišli mladi romarji iz Slovenije: dopoldne skupina 33 mladih (A1), ki je preživela škofijske dneve v Melbournu, dan pozneje so se jim pridružili ob p. Cirilu še domačini iz Melbourn Michelle in Melissa Fistrič, Nejc in Gal Kodrič, Cirila Božič iz Verduna pri Novem mestu, ki je nečakinja p. Cirila, in

beltinški kaplan Boštjan Ošljaj. Ob 1.00 popoldne je v ponedeljek prišla skupina 20 mladih (B1), ki so sodelovali na prireditvah v škofiji Wollongong. Tretja skupina (A2) 21 fantov in deklet je pripotovala proti večeru iz Adelaide, udeležili so se programa v škofiji Port Pirie, SA. Kmalu za njimi je prišla še zadnja skupina 32 neokatehumenov, ki sta jih spremljala duhovnika Simon Kvaternik in Janez Zdešar ml. Romarje so spremljali še duhovniki: Tone Česen, Klemen Svetelj, Klemen Balažič SDB, p. Maksimilijan File OCist, Iztok Mozetič.

Svetovni dan mladih je v torek, 15.7.2008, odprl s slovesno sv. mašo sydneyjski nadškof kardinal dr. George Pell. Od srede do petka smo imeli v naši cerkvi sv. Rafaela kateheze, ki jih je vodil škof dr. Peter Štumpf, skupno sv. mašo dopoldne in kosilo v dvorani. Hvala delovnim skupinam, molitveni skupini, prostovoljcem, ki ste pripravljali zajtrke, šoferjem, gostiteljem in seveda dobrotnikom, molivcem in drugim. Opravljeno je veliko delo, zato zares Bog plati in Marija Mati!

Naši romarji so se v soboto udeležili velikega peš romanja v Randwick, kjer je bilo molitveno bedenje

in v nedeljo, 20.7., papeževa sv. maša. Udeleženci so zelo pohvalili sobotno vigilijo, nedeljsko mašo in organizacijo. Le pri papeževi maši bi lahko bilo več sodelovanja mladih, zlasti petja. Nekaj rojakov se nas je udeležilo srečanja, o čemer več poroča Danica Petrič. Danica je organizirala ekipe in postrežbo naših romarjev, za kar smo ji še posebej hvaležni. P. Valerijan je prav tako poskrbel vse dni za razne stvari, za ogrevanje in zvečer tudi sam pričakal romarje, dokler jih niso gostitelji prišli iskat. Bogu hvala za duhovne sadove in tudi za lepo sončno vreme, ki nas je spremljalo vse te dni!

Pater VALERIJAN in JOŽE URBAS sta v torek, 13.5., odpotovala v Slovenijo preko Hong Konga in Zuericha. Na letališču smo jih pospremili častni generalni konzul Alfred Brežnik, p. Darko, Sonja Fisher in Stanko Kolar.

“Hvaležen sem vsem, ki ste pripomogli, da sem obiskal domovino in sobrate. Imel sem srečo, da je moj obisk sovpadal z dnevom province, ko se je večina bratov frančiškanov udeležila srečanja na Viču. Ogledali smo si film ob 100-letnici župnije sv. Antona Padovanskega. Nov Antonov dom je izredno velika in potrebna pridobitev velike župnije. V soboto po prihodu (17.5.) sem se udeležil poroke Marie Srebrnič in Pedra Fornazariča na Kostanjevici pri Gorici. Pater Filip me je povabil, da sem vodil šmarnično sv. mašo pri Novi Štifti 25.5. Tam smo se srečali rojaki, ki smo obiskali domovino. Obiskal sem tudi Brezje, Sveto Goro, Ptujsko Goro, baziliko Matere usmiljenja v Mariboru in Sveto Trojico v Slovenskih goricah. Sporočam pozdrave g. nadškofa in metropolita Alojza Urana,

ki je obljubil, da se bo vseh spominjal v molitvi, in podeljuje rojakom blagoslov. Prav tako izročam pozdrave provinciala dr. p. Viktorja Papeža ter naših patrov in sester, ki so delovali med nami v Avstraliji.” - **p. Valerijan**

Jože Urbas se je po petih letih od zadnjega obiska vrnil v domovino za stalno. Doma je obiskal svojo sestro in brata. Imel je še velike načrte, ki pa jih žal ne bo mogel uresničiti zaradi slabega zdravja. Ker domači zanj ne morejo poskrbeti, čaka sedaj za sprejem v dom starejših občanov.

Zadnjo nedeljo v maju smo obhajali praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi. Maševal in govoril je g. Edi Sedevčič, ki je v homiliji posebej izpostavil Jezusovo naročilo pri zadnji večerji: “Vzemite in jejte”... Pater Darko je vodil procesijo Svetega Rešnjega Telesa. Otroci so potresali cvetje, vendar bi jih pričakovali več.

V juniju, juliju in avgustu so pri nas svete maše med tednom ob 6.00 zvečer, razen ob četrtnih, ko je sv. maša dopoldne ob 10.30. Obisk je med tednom različen, pozna se pa tudi, da marsikdo težje vozi ali se odpravi ven zvečer. **Sporočite nam, če bi morda začeli večerne maše ob 6.00 zvečer že aprila, ko premaknemo ure na zimski čas, ali pa v maju in ohranimo do prehoda na poletni čas (Daylight Saving).** Letos bomo imeli še po starem.

NA PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA, 15.8., bosta sv. maši pri Sv. Rafaelu ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Isti dan bo v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Tavelića v St. John's Parku praznoval svojo zlato mašo p. EUZEBIJE PETAR MAK, doma iz Varaždina.

FIGTREE-WOLLONGONG

Dvajset slovenskih romarjev je našlo svoj začasni dom pri slovenskih rojakih in preživelo lepe dneve v škofiji Wollongong pred začetkom SDM. Program je pripravil in vodil Andrej Žičkar v sodelovanju s slovenskim klubom Planica, za duhovno vodstvo in bogoslužja je skrbel g. Iztok Mozetič, župnik župnij Hrpelje-Kozina, Rodik in Klanec. Prvi dan po prihodu udeležencev smo obhajali sv.

mašo, zakrament sprave in čistili Najsvetejše. Andrej je v dvorani pripravil filmsko popoldne. V naslednjih dneh so obiskali opatijo Jamberoo, Penrose Park, univerzo v Wollongongu in se udeležili sobotnega festivala in sv. maše, ki jo je daroval domači škof msgr. Peter Ingham. S slovesno sv. mašo 13.7. v Figtreeju, ki jo je vodil naš škof dr. Peter Štumpf, z večerjo in kulturnim programom v dvorani smo sklenili nepozabne dneve.

Svete maše so v Figtree kot običajno vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu: 10. in 24.8., 14. in 28.9., 12. in 26.10., 9. in 23.11., 14.12., vedno ob 5.00 popoldne, le na božični večer, 24.12., bo ob 8.00 zvečer.

Vsakoletna maša narodov bo letos v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu v nedeljo, 31.8.2008, ob 2.00 popoldne. Dobrodošle narodne noše!

CANBERRA – GARRAN

V mesecu juliju je bila zaradi papeževega obiska v Sydneyu sv. maša v Garranu teden kasneje, v nedeljo, 27.7., ob 6.00 zvečer. – Potem pa spet vsako 3. nedeljo v mesecu, če ne bo kdaj drugače: 17.8., 21.9., 19.10., 16.11., 21.12. in potem na Božič, 25.12., vedno ob 6.00 zvečer.

Lepo je videti nekaj več rojakov pri naših sv. mašah, zlasti še mladih obrazov. Ko z veseljem prihajamo k mesečni Božji službi, na prireditve na Društvo in drugam, bi lahko obhajali še kakšna bogoslužja, npr. ob žegnanju zavetnikov sv. Petra in Pavla, v novembru molitve za rajne in še kaj. Naj predlogi vsaj zorijo, pa predlagajte še rojaki!

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu: letos še 31.8., 30.11. in potem na nedeljo sv. Družine, 28.12.2008, vedno ob 6.00 zvečer.

ZLATA IN SONČNA OBALA, PLANINKA, QLD

Sv. maše na Zlati Obali, na Planinki in v Buderimu na Sončni Obali bodo spet v soboto, 18., in v nedeljo, 19.10., ob običajnih urah – letos teden dni prej. Obiskal vas bo p. Ciril iz Melbourne, ki bo imel poroko Nadie Čeh v Brisbane. Na Planinki bodo po sv. maši tudi molitve za rajne pri kapelici Marije Pomagaj.

PERTH

P. Valerijan bo obiskal rojake od 2. do 11.8.2008 in maševal obe nedelji, 3.8. in 10.8. v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku.

KRSTI:

AVA JADE PAOLINI, rojena 16.1.2008, hči Daniela in Wilme, rojene Binkhorst, Greystanes, NSW. Botra sta bila Tenielle Bergan in Jason Shelley. – Merrylands-Sv. Rafael, 6.7.2008.

BAILEY PETER CARRIGAN, rojen 20.2.2008, sin Brett Andrew Carrigana in Natalie, rojene Andrejaš, Maroota, NSW. Botri so bili: Rudi in Tanya Črnčec in James Andrejaš. **ALEXANDER JOSHUA NOLAN**, rojen 2.3.2008, sin Aarona Scotta Nolana in Amade, rojene Andrejaš, Bligh Park, NSW. Botri so bili: David in Tracey Willingham in Kristel Nolan. **LUKA JOSEPH ČRNČEC**, rojen 24.4.2008, sin Rudija Črnčeca in Tanye, rojene Andrejaš, Valley Heights, NSW. Botra sta bila Brett in Natalie Carrigan.

Vsi trije so bili krščeni pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, 26.7.2008.

BIRMA:

SIMON KOŠTRICA, sin Jožeta in Jožice, rojene Sečkar,

naš ministrant v Garranu v Canberri, je na binkoštno nedeljo, 11.5.2008 prejel zakrament sv. birme v krajevni župnijski cerkvi sv. Monike v Evattu, ACT. Naslednjo nedeljo, 18.5.2008, smo pozdravili birmanca pri naši slovenski sv. maši v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu.

POROKA:

MARK

STEPHEN

SLATINŠEK, sin Alojza in Stephanie, rojene Martyniak, rojen 14.5.1972 v Fairfieldu, NSW, in krščen pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, stanujoč 32

Wisdom Street, Guildford, NSW, in **JENNIFER ANNE STAPLETON**, hči Terencea Dominica in +Diane Joyce, rojene MacDonald, rojena 15.5.1981 v Paddingtonu, NSW, stanujoča Unit 6/33 McArthur Street, Parramatta, NSW. Priči sta bili Richard Slatinšek in Lisa Ayre. - Merrylands – Sv. Rafael, 1.6.2008.

SREČANJE

V slovenski cerkvi sv. Rafaela v Sydneyu je v nedeljo, 1. junija 2008, na prvi zimski dan, maševal p. Darko Žnidaršič OFM. Kar se da zbrano sem prisluhnila Božji besedi ter tudi sodelovala z branjem prvega berila in psalma. Zelo rada tudi pojem in sem bila vesela, ker je bilo na sporedu ljudsko petje in je naša marljiva organistka, gospa Milka Stanič, izbrala same lepe pesmi. Milka ima 83 let in je še vedno aktivna v naši skupnosti in smo ji lahko hvaležni za njeno dobroto!

Ob koncu sv. maše nam je p. Darko povedal, da se je udeležil sestanka za pripravo Svetovnega dneva mladih, ki bo v Sydneyu od 14. do 21. julija 2008, ko nas bo obiskal tudi sveti oče papež Benedikt XVI.

Z mojim prijateljem Janezom sva se odločila, da bova gostila dva mlada romarja iz Slovenije in pomagala bom tudi pri postrežbi v naši cerkveni dvorani za tiste mlade, ki bodo prenočevali v cerkvenem središču sv. Rafaela.

Po sv. maši gremo v dvorano, da se pokrepčamo s kavico ter domačim pecivom, moški pa si ogrejejo želodce s pelinkovcem. Za postrežbo in pecivo poskrbimo rojaki sami. Se lepo zvrstimo, vsako nedeljo druga družina.

Kar me je v dvorani to nedeljo zelo razveselilo, je bilo srečanje z rojakom Tonijem Laznikom. Ko ga je zadela možganska kap, je Toni postal delni invalid.

Pri molitveni skupini Srca Jezusovega v naši cerkvi se vedno spominjamo bolnikov ter jih obiskujemo (7. oktobra 2008 bo molitvena skupina praznovala 19. rojstni dan).

K Toniju sem pristopila z neumnim vprašanjem: »Ali me še poznate?« On pa je točil solze ginjenosti in veselja, da je po zelo dolgem času spet bil v Merrylandsu pri sv. maši in se je srečal z nami. Tudi njegova žena Marija je jokala. Objela sem jo in jo hotela potolažiti, češ da je Tonijev križ boleznih težak, a da mu ga tudi mi od daleč z molitvijo

pomagamo nositi. »Ja, saj tudi midva moliva za vas, da še lahko delate,« je rekla Marija. Zelo me je razveselila s temi besedami.

Hvala, Toni in Marija, da kljub težki preizkušnji nista pozabila na nas v Merrylandsu in da vesta, da sta del naše slovenske družine. Duhovno smo povezani in kadar smo bolni in nas nekaj časa ni v cerkev, se vedno najde kdo, ki nas obišče, ali vsaj telefonira in vpraša: »Kako si?«

V tujini je to včasih več kakor zdravilo, ki ga v lekarni ne moreš kupiti.

Danica Petrič, Merrylands, NSW

NAŠI POKOJNI

V petek, 23.5.2008, je na svojem domu 6/31 York Street v Fairfieldu nepričakovano umrla **MARTA MIHALIČ**. Luč sveta je zagledala 15.1.1935 v vasi Serdica v Prekmurju. Leta 1956 sta se poročila z Avgustom Krenošem in še isto leto prišla v Avstralijo. V zakonu se jima je rodil sin Emil. Mož Avgust je umrl 18.7.1978. Marta zapušča sina Emila. Njena dva brata in drugi ožji sorodniki so že pokojni. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 31.5.2008 pri Sv. Rafaelu, pokopana je na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V nedeljo, 25.5.2008, je v bolnišnici v Liverpoolu umrl **ZVONKO VELIŠČEK**, 193 Hector Street, Sefton, NSW. Rodil se je 25.3.1949 v Kozani v Brdih staršema Antonu in Mariji, rojeni Reja. Družina se je leta 1963 preselila v Avstralijo. Zvonko je delal na Integral Energy v Sydneyu. Rad je potoval in pisal pesmi, ki so bile pred leti objavljene v Mislih. Zadnja leta je bolehal, po nesrečnem padcu, v katerem si je poškodoval glavo, pa si ni več opomogel. V bolnišnici je prejel zakramente. Zapušča sestri Zorano in Mirjam, v Sloveniji pa bratrance in sestrične. – K pogrebni obredu smo se zbrali v ponedeljek, 2.6.2008, v južni kapeli starega krematorija v Rookwoodu. Nato je bil upepeljen.

V petek, 30.5.2008 je v bolnišnici v Concordu umrl **JOŽE NEMANIČ**, 13 Kirrang Street, Five Dock, NSW. Rodil se je 1.3.1924 v Drašičih pri Metliki staršema Marku in Mariji, rojeni Kostelec. V Avstralijo je prišel 14.5.1949. Poročen je bil z Marijo, rojeno Berne, ki je doma iz Studenega

pri Postojni. Družina je živela najprej v Leichardtu, nato v Five Docku. Jože je tudi eden od naših rojakov, ki so pomagali pri gradnji naše cerkve in dvorane. Rad je priskočil na pomoč in daroval v dobrodelne namene. Njegovo veliko veselje sta bila domači vrt in vinska trta. Jože zapušča ženo Marijo, hčer Mary z možem Armandom, hčer Anno, vnuka Nicholasa in Alexandro, v Sloveniji pa sestri Karolino in Marijo ter brata Antona in sorodnike. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 4.6.2008. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V četrtek, 5.6.2008, je v Strathfield Private Hospital umrl **MILIVOJ EMIL LAJOVIC**. Rojen je bil v Ljubljani 23.7.1921. Leta 1942 sta se poročila s Tatjano Vidmar. Rodil se jim ajesin Tomaž. Lajovčevi so leta 1945 emigrirali v Italijo, odkoder so po petih letih prišli v Avstralijo. Miša je končal trgovsko akademijo. Nekaj let je delal pri bratu Dušanu v podjetju Impact International. Ob ustanovitvi Slovenskega društva Sydney je postal prvi predsednik društva. Deset let je bil senator v avstralskem senatu v Canberri kot član Liberalne stranke New South Walesa. Bil je prvi ne-Anglež, ki je bil izvoljen v avstralski senat. Družina je občasno prihajala v Merrylands, vseskozi pa je ostal povezan s patri v Melbournu in Sydneyu, zlasti sta bila prijatelja s p. Bazilijem. Bil je dobrotnik naših verskih središč. Vsako leto se je udeležil mladinskega-slovenskega koncerta, kjer je bil eden od sponzorjev, in drugih prireditvev. Žena Tatjana je umrla pred nekaj leti. Zadnja leta je živel v Alanwalker Retirement Village. Zapušča sina Tomaža, brata Dušana in družino in druge sorodnike. Pogrebno slovo je bil v sredo, 11.6.2008 v kapeli Camellia v Macquarie Parku, nato je bil upepeljen v tamkajšnjem krematoriju. Pogreba so se udeležili tudi častni generalni konzul RS g. Alfred Brežnik in žena Jeni, v imenu Slovenskega društva Sydney Jože Nemeš in v imenu našega občestva Sv. Rafaela v Merrylandsu p. Darko, ki se mu je zahvalil v imenu našega slovenskega misijona in v imenu Slovenskega društva za podporo našim skupnostim.

V četrtek, 12.6.2008, je v bolnišnici Wahroonga Adventist Private Hospital umrl **HINKO HAFNER**, avtomehanic v pokoju, 60 Elisabeth Street, Riverstone, NSW. Rojen je bil 19.3.1932 v Postojni. V Avstralijo je prišel leta 1951 in se po sedmih letih, 13.12.1958, poročil v Riverstonu s Kristino Čepin. Družina je živela v Riverstonu in sodelovala tudi v krajevni župniji, kadar niso prišli v Merrylands. Hinko poleg žene zapušča sina Roberta, hčerko Lidijo in štiri vnuke. Krajevni duhovnik mu je v boleznih podelil zakramente. Pogrebno sv. mašo so obhajali v cerkvi sv. Janeza v Riverstonu v sredo, 18.6.2008. Pokopan je na pokopališču Castlebrook.

V ponedeljek, 23.6.2008 zvečer, je v Neringah Hospital umrl **ALOJZ GINO GRŽELJ**, 4 Waipori Street, St. Ives, NSW. Rodil se je 19.6.1936 staršema Alojzu in Ivanki, rojeni Smrdel, v Malih Ločah v župniji Hrušica na

Primorskem. V Avstralijo je prišel leta 1952 in je delal kot gradbeni delavec in operater žerjava. Leta 1965 sta se poročila z Jerico Žakelj, ki je doma z Godoviča, v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Rodili sta se jima hčerki Margaret in Danica. Družina je v Wollongongu živela še skoraj 4 leta, nato v Berali in zadnjih 10 let v St. Ivesu. Grželjevi so vedno povezani z našim misijonom in cerkvijo. Gino je rad pomagal in marsikaj svetoval pri gradnji naše cerkve in dvorane. Zanj in za družino ni bilo nedelje brez slovenske svete maše in srečanja s sorojaki, kar sta hčerki še posebej poudarili v besedah slovesa po pogrebni maši. Žena Jerica je pevka v mešanem pevskem zboru in sodeluje v delovni skupini. Hčerki Margaret in Danica sta dejavno sodelovali pri bogoslužju, prireditvah in v mladinskem pevskem zboru, v katerem Danica sodeluje še sedaj. Margaret je poročena in je mati treh otrok, ki so zelo radi imeli svojega starega očeta in ga bodo zdaj zelo pogrešali. - Zadnji dve leti je bolehal. Tudi v tem križu je ostal veder in nikoli ni bil sam. P. Darko mu je v bolnišnici podelil zakramente. Štiri dni po svojem 72. rojstnem dnevu se je srečal z Očetom, obdan s svojimi najdražjimi, ki so molili zanj. Zapušča ženo Jerico, hčer Margaret z možem Johnom Kovičem, hčer Danico, vnuke Jordana, Nadio in Luka, sestro Slavo Trobec in družino v Avstraliji ter brata Dušana in njegovo družino v Sloveniji. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v velikem številu v soboto, 28.6., pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, prav tako na slovenski Božji njivi v Rookwoodu. Pri maši je pel mešani pevski zbor.

V petek, 20.6.2008, je v bolnišnici Calvary v Kogarah, NSW, umrla **TANJA SPENCER, rojena Novak**. Bila je edina hči Franca Novaka in pokojne Nade, rojene Štemberger, ki je bila doma iz Podgraj pri Ilirski Bistrici. Dočakala je 46 let. Zapušča moža Stephena, sina Juliana, ki je star 7 let, očeta Franca ter sorodnike v Avstraliji in Sloveniji. Pogrebno slovo je bilo v četrtek, 26.6.2008, v krematoriju Woronora Heights, kjer je bila potem upepeljena.

V nedeljo, 13.7.2008, je v bolnišnici v Fairfieldu umrl **ALOJZ MEZGEC**, 56 Cairds Avenue, Bankstown, NSW. Med balinanjem na Triglavu ga je zadela kap. Alojz se je rodil v Kovščah v župniji Slivje 17.6.1934. V Avstralijo je prišel leta 1960. Po poklicu je bil monter plinskega ogrevanja in napeljav. Poročen je bil z Angelo Mikol. Družina je živela najprej na farmi blizu Hay-a, SA, nato v Croydon Parku in v Strathfieldu, dokler niso zgradili sedanje hiše v Bankstownu. Alojz poleg žene Angele zapušča hčer Nadio, v Sloveniji pa sestri Cvetko in Marijo. Bil je navdušen balinar, miroljubljen in družaben mož, priljubljen med kolegi. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu 22.7.2008, v slovo sta mu spregovorila hči Nadia in predstavnik balinarjev na Triglavu. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

NOVICE IZ HASA-NSW

Pri slovenskem arhivu v Merrylandsu se pridno pripravljamo na **2. zlato srečanje – 50 let v Avstraliji tistih rojakov, ki so prispeli v Avstralijo leta 1958**, in tistih, ki se lansko leto iz enega ali drugega razloga niso mogli udeležiti.

Letošnje srečanje bo spet v dvorani **sv. Rafaela, 311 Merryland Road, Merrylands, v soboto, 6. decembra 2008, s pričetkom ob 2. uri popoldne. Dvorana bo odprta od 1.30 dalje.** V vstopnino \$10 je vključena samopostrežna večerja.

Vabimo vse tiste rojake, ki ste prišli v Avstralijo leta 1958, da se predhodno javite na eno od naslednjih telefonskih številk:

Martha Magajna: 02 9609 6057,

Maria Grosman: 02 4954 8619

ali Mihelca Šušteršič: 02 9416 8039.

Ko boste klicali, Vas bomo vprašali za Vaše ime, sedanji naslov in telefonsko številko, za dan, kdaj ste prišli v Avstralijo, ime ladje in ime taborišča - lagerja. Te podatke bomo vložili v seznam, katerega smo pričeli lansko leto, istočasno pa je nujno, da vemo, koliko ljudi se bo udeležilo srečanja, da primerno pripravimo dvorano in jedi. Lanskoletna prireditev 1. zlatega srečanja je bila zelo uspešna in sodelavci arhiva upamo, da bo letos ravno tako. Vpis v »Zlato knjigo« je vsekakor nekaj posebnega za vsakega od nas, saj bo ta knjiga ostala za naše potomce. Pridite, pripeljite družino in prijatelje, ne bo vam žal.

Delo v arhivu se nadaljuje in na podlagi lanskega srečanja smo dobili izredno veliko zgodovinskega gradiva, katerega sedaj sortiramo, vpisujemo in vlagamo v arhivske škatle.

Ob svojem obisku za Svetovni dan mladih v Sydneyu sta si arhiv ogledala tudi **dr. Peter Štumpf**, mariborski pomožni škof, in gospod **Ivan Krajnc**, župnik iz Črenšovcev v Prekmurju. Oba sta dala pohvalno oceno in poudarila, kako važno je, da se zbere kar največ podatkov in gradiva o nas, ki že tako dolgo živimo izven domovine. Gospod Ivan Krajnc je povedal o izseljevanju iz njegove fare; kar nekaj njegovih faranov je tudi v Avstraliji. Ko so pred nekaj leti opravili popis faranov, so ugotovili, da je med leti 1952 in 1957 iz črenšovske fare odšlo v tujino 1,500 mladih fantov in deklet.

Marija Grosman

Svetovni dan mladih v Wollongongu

Že vse preteklo leto se je dosti pisalo in govorilo o Svetovnem dnevu mladih; kako bo vse organizirano in kaj vse se bo dogajalo po škofijah v NSW. Veliko nasprotja je bilo, po radiju so se vsak dan oglašali nasprotniki, godrnjali, da mora država toliko denarja porabiti za to katoliško slovesnost in kako bodo drugi ljudje utrpeli škodo. In glej čudo: Nasmejani in veseli romarji so začeli prihajati v Sydney, njihovi veseli in nasmejani obrazi so bili nalezljivi. Kar na enkrat so Sydneyčani in drugi spremenili mnenje o Svetovnem dnevu mladih. Vsepovsod vlada veselo vzdušje, nevolja nasprotnikov se je obrnila na pozitivno stran. Tudi po radiju se sedaj sliši samo dobro in tisti, ki so prej bili veliki nasprotniki, sedaj nimajo nič slabega za povedati.

Škofija v Wollongongu je imela program "Dnevi v škofiji." To je bilo en teden preden so se začele slavnosti v Sydneyu. Tako so bili v Wollongongu romarji z vsega sveta, med njimi tudi Slovenci. Pri naši cerkvi Vseh svetnikov v Figtree smo imeli 21 slovenskih romarjev. Organizator romarjev je bil Andrej Žičkar. Preskrbeti jim je moral prenočišča, kar ni bilo težko, saj so slovenske družine v Wollongongu in okolici z veseljem sprejele slovenske romarje. Prvo skupino romarjev je Andrej dočakal (oziroma so romarji njega dočakali, promet na cestah se je ustavil) v nedeljo zjutraj, 6. julija 2008. Drugo skupino je pričakal v ponedeljek, 7.7.08 (tokrat je prišel dve uri preden je avion pristal) in je on čakal na romarje. Cariniki so ta dan bolj natančno pregledavali vse potnike. Nekaterim so celo čevlje razkužili, da ne bi prinesli kakšne bolezni v Avstralijo. To je zavzelo več časa preden so prišli preko carine. Do dvanajste ure so le prišli do kluba Planice v Figtree, kjer so imeli sveto mašo, potem pa kosilo. Družine, pri katerih so romarji prenočevali, so že tudi bile v klubu, da spoznajo in odpeljejo goste domov.

Spored aktivnosti je pripravil Andrej Žičkar. Za postrežbo je bila odgovorna Ema Mailow. V torek so imeli sveto mašo, blagoslov, spoved, in češčenje Svetega Rešnjega Telesa. Sledilo je kosilo in pogovor vseh navzočih. V sredo, 9. julija, so se odpeljali v Jamberoo Abbey, kjer so imeli sveto mašo in ogled samostana. Potem so se odpeljali v Kiamo in Nowro. Domov so prišli

utrjeni in zadovoljni, kaj vse so videli. V četrtek, 10. julija, so obiskali Penrose Park Monastery in si ogledali slovensko kapelico. V petek, 11. julija, so se udeležili seminarja "Živimo pravično" (Living Justly). V soboto zvečer je bila slovesna maša v Entertainment Centru v Wollongongu. Prisotnih je bilo 6000 ljudi.

V nedeljo, 13. julija 2008, pa je bilo slovesno v naši cerkvi Vseh svetnikov. Sveto mašo je daroval mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf, somaševali pa so pater Darko Žnidaršič, gospod Ivan Krajnc in gospod Iztok Mozetič. Pred mašo je častne goste pozdravila Blanka Košak. Po maši je bila skupna večerja v dvorani in kratek kulturni program. Naši gostje so se nam vsem zahvalili za gostoljubnost, za Andreja pa so napisali posebno zahvalo, ki se glasi: »Dragi Andrej! Se spominjaš prvega dne na letališču, kjer je bilo ljudi kot mravelj na mravljišču, Ti si zamujal zaradi prometne sydneyeske konice, a kljub vsemu ohranil si vse živce. Sedli smo na bus, vso pot peljali se odprtih ust. Nasmejali si nas namreč do solznih oči, ker vseskozi razburjal si se zaradi rdečih luči. Res, posrečen si vodič, zato zaslužnik si desetih petic. Naj petice spominjajo te na dni, ko bedel vse dni si do trde noči. Srečanje pri Vas, v Wollongongu je res nepozabljivo, saj se veliko super stvari je zgodilo. A žal, s fotoaparati nisi imel sreče, ker zmeraj toliko smo naložili jih na tvoje pleče. Želimo ti čim več zelenih luči, predvsem sedaj, ko bomo šli, pa naspanih in sanjavih noči. Naj Te spremlja sreča, saj Ti v življenju se veliko lepih stvari obeta.«

Pozno v noč smo se razšli. V ponedeljek dopoldan so se naši romarji odpeljali v Sydney.

En teden so preživeli v Wollongongu. Upam, da so se imeli lepo med nami in da bodo imeli lepe spomine na preživete dni v Wollongongu. Tudi mi imamo lepe spomine na njihov obisk. Hvala vsem, ki so pomagali z delom v klubu, darovali denar

in pecivo in tudi vsem družinam, ki so sprejele romarje v svoje domove.

Svetovni dan mladih je za nami. V ponedeljek dopoldan, 21. julija 2008, se je sveti oče poslovil od Avstralije. Na sydneyem letališču je bilo naročeno kontrolorjem zračnih poletov (Air Traffic Controlers), da morajo dati prednost letalu svetega očeta, da ne bo letalo čakalo na dovoljenje za polet. **Čast, kdo bo napotil letalo na pot, je bila dodeljena moji hčerki Margaret, ki je kontrolorka zračnih poletov na sydneyem letališču. Margaret Hatežič, Wollongong NSW**

Potovanje "dneva mladine"

Iz kraja dolge poti smo se sestali z dobrodošlo slovensko mladino iz rodne dežele. Veseli, polni lepih vtisov, so presenetili v dobrem vsakega navzočega. Upajmo, da se bodo dobro počutili v tej daljni tuji deželi Avstraliji.

Potovanje je bilo z avtobusom iz Figtreeja v Penrose Park. Bila je prilika za razgled na vse strani. Ustavili smo se pri pokušnji vina, ki je bilo brezplačno. Po vinogradih je bil razgled, kjer trte se čakajo sončne pomladi, toplote, da požene brstje. Premaknili smo se v Penrose Park, kjer smo imeli sv. mašo s petjem mladine. Po obredu smo se sestali v dvorani, kjer smo si utišali lakoto in sta bila kava in čaj za nas pripravljena, kar je dobro prijalo vsem, še posebno v močnem vetrovnem in mrzlem dnevu. Šli smo naprej h kapelici, bili so lepi vtisi vseh prisotnih. Tudi posnetkov ni manjkalo, v priložnost vsakemu za spomin.

Za tem smo se odpeljali v Mount Keira. Zopet lepi vtisi, razgled od zgoraj v nižino, mnoga naselja in spodaj prostrano morje, a veter še ni dal miru, topla oblačila so nam pomagala. Od tam se je nekaj mladih z g. Iztokom Mozetičem iz Renč, vrnilo v svoje stanovanje dobrih ljudi, ostali smo se odpeljali v Figtree v veselju domačega petja. Čas je hitro potekel in bil je skoraj že mrak, ko smo prispeli v klub, kjer nas je že čakala dobra večerja, delo skrbnih kuharic.

Naj gre zahvala Andreju Žičkarju, voditelju in organizatorju.

Dan mladine je lepo potekel in nabrali smo si lepih vtisov iz tuje avstralske dežele, kjer sonce vzhaja in tam, na drugem koncu sveta, v istem času zahaja.

Mladina, ostani srečna in zdrava in se še vidimo.

Ivanka Žabkar, Wollongong NSW

ENKRATNO DOŽIVETJE

Bila sem prostovoljka pri organizaciji Svetovnega dneva mladih v Sydneyu od 14. do 21.7.2008. Z Janezom sva pod streho sprejela 18-letno Janjo in 22-letno Anjo iz Ivančne Gorice. Čeprav smo imeli skupaj zelo malo časa za pogovor, mladi romarici pa zelo intenziven program, sva ju v tednu dni, kar smo bili skupaj, spoznala kot zelo dobri dekleti. Vzljubila sva ju in upava, da se prihodnje leto ponovno srečamo v Sloveniji in da nama bo duhovni vodja, stiški župnik p. Maksimilijan File razkazal stiški samostan in cerkev.

Udeležila sem se katehez pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu vse tri dni. Kako lepo je naš pomožni škof dr. Peter Štumpf govoril mladim! Ali lahko verjamete, da je po cerkvi krožilo veliko ogledalo, češ, poglejte se vanj, kakšni ste oz. kakšni smo. Sam je o sebi rekel: »Zelo sem si gnal k srcu, ker sem takole močnejše postave. Sedaj pa ne več. Bog me ima rad takšnega, kot sem. Papež Janez XXIII. se je pogledal v ogledalo vsako jutro, ko se je bril in si je rekel: »Ne bodi važen! Saj ti ne vodiš Cerkve, Sveti Duh jo vodi!« Ko je ogledalo prišlo do mene, sem videla nasmeh na svojem obrazu in čeprav se zavedam svojih slabosti, sem bila zadovoljna, da sem se z veseljem sprejela takšno, kakršna sem. (Koliko ljudi poznam, ki neprestano jokajo in se jezijo zaradi napak svojih sorodnikov in prijateljev, pa je potrebno le odpuščanje, razumevanje, strpnost!).

Udeležila sem se tudi svete maše, ki jo je daroval sveti oče Benedikt XVI. V zgodovini Cerkve v Avstraliji je papeževa sveta maša največji dogodek doslej. V svojem življenju še nisem doživela kaj takega. Vreme je bilo kot naročeno, organizacija brezhibna. Zbrani smo bili verniki z vsega sveta, pa v tisti veliki gneči ni bilo slišati grde besede ali videti prerivanja. Slovenski rojaki, ki živimo v Avstraliji, smo se držali skupaj in se nismo izgubili. Ploskali smo papežu in veselo klicali: »Živio, papež! Viva, Benedetto!« Plapolale so neštete zastave, tudi naši romarji iz Slovenije so prinesli šest velikih zastav. Vzdušje na hipodromu v Randwicku je bilo nepopisno. Občutila sem srečo, ponos in neizmerno veselje, da sem lahko videla svetega očeta.

Papež je rekel mladim: »Moji mladi prijatelji!

Kakor Jezusovi apostoli v njegovi Cerkvi, v vaših načrtih in sanjah, za vašo prihodnost, ne ostajajte v svojih strahovih, pač pa vedno imejte upanje!« Naš škof v Parramatti msgr. Kevin Manning je v času SDM dejal: »Potrebujemo ljudi, ki so pripravljeni za dialog. Tudi mi moramo biti pripravljeni, da jih poslušamo, spoštujemo, gradimo mostove med seboj. Dotakniti sem moramo človeškega srca in ljubiti brez zadržkov. Za gradbene materiale naše civilizacije predlagam pravičnost, mir in odpuščanje!«

Vsem, ki ste se javili ali ste bili naprošeni za pomoč, vsem rojakom, ki ste pripravljali hrano, postregli romarjem, jih sprejeli na svoje domove, se prisrčno zahvaljujem. Še posebej hvala nekaterim članicam molitvene skupine Srca Jezusovega, ki ste napekle celo goro palačink, peciva in drugih dobrot.

Za konec še malo statistike. Svete maše ob začetku SDM na Barangaroo-ju v Sydneyu se je udeležilo okrog 150.000 ljudi. Nad 400.000 se nas je zbralo pri papeževi nedeljski maši v Randwicku. Naslednji dan, ko so romarji zapuščali Avstralijo, je bilo na letališču v Sydneyu rekordno število potnikov, kakih 20.000.

Dogajanja v tednu SDM so me obogatila za marsikatero lepo srečanje, pogovor in bogate duhovne misli. Čeprav sem utrujena kot konj po večdnevem oranju, sem zadovoljna, da so mladi odhajali v Slovenijo hvaležni in z lepimi vtisi o nas, ki ostajamo tukaj in smo se trudili, da bi jih postregli kar se da najbolje.

Danica Petrič, Sydney NSW

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY - SDS

Praznovanje materinskega dne smo imeli pri Slovenskem društvu Sydney v soboto, 10. maja 2008, ob 8. uri zvečer. Pozdrav materam in občestvu je izrekel predsednik Jože Erzetič. Štefan Šernek je pozdravil vse častne goste, častnega generalnega konzula Republike Slovenije, g. Alfreda Brežnika z ženo Jeni, naša patra iz Merrylandsa - patra Valerijana Jenka in patra Darka Žnidaršiča. Prav tako smo veselo sprejeli Marjetko Popovski in njenega moža, doma iz Izole, ki sta bila na turneji v Avstraliji. Marjetka nam je zapela nekaj slovenskih pesmi.

V kratkem in pestrem kulturnem programu so nastopili: Štefan Šernek je povedal o zgodovini praznovanja materinskega dne v različnih deželah. Sledile so recitacije: Mladi - Odile in Hannelore Pušenjak; Starejši: Perina Keen. Mama moja Marcele Bole, Danica Petrič – s svojo pesmijo Mamici - spomin na staro mamo. Zora Johnston je recitirala pesem Mati, avtorice Marcele Bole. Trio Lipa Slovenskega društva Sydney je zapel dve pesmi: Ko sem še majhen bil in Gor čez izaro ob spremljavi harmonike Lojzeta Gaminška. Lojze je zaigral tudi dve poskočni polki. Štefan Šernek se je zahvalil vsem nastopajočim. Po programu je bil ples ob zvokih ansambla Alpski odmevi Štefana Šerneka mlajšega. Med odmorom je Marjetka Popovski ob spremljavi kitare zapela nekaj narodnih domačih pesmi. Društvo je prejelo darilo izolskega župana, Štefan Šernek pa CD Marjetke Popovski – prekmursko pesem Nocoj je ena luštna noč.

Ta večer nam bo ostal dolgo v spominu. Prav lepa hvala Marjetki za tako lep večer. Naša publika je bila zelo navdušena in zadovoljna. Pri bogati loteriji je bil dobitnik Fredi Brožič - \$400.00. Izbrali smo tudi najstarejšo mamico večera in ji podarili šopek cvetja: gospa Hilda Košar, 78 let.

Ples pri SDS v nedeljo, 8. junija, se je začel ob 2. uri popoldne. Za ples in zabavo je poskrbel ansambel Alpski odmevi. Tudi tokrat smo imeli bogato loterijo in žrebanje srečnega člana. Veselo je bilo!

PRAZNOVANJE 17. obletnice samostojnosti države RS smo pri Slovenskem društvu Sydney praznovali v soboto, 28. junija 2008. K temu praznovanju smo povabili kot naše posebne goste vse slovenske klube in organizacije iz Canberre, Wollongonga, Newcastla, Panthers Triglav, občino Fairfield in seveda oba patra iz Merrylandsa ter častnega generalnega konzula RS za NSW g. Fredija Brežnika s soprogo Jeni. Slovensko in avstralsko himno je zapela Rebeca Keen. Predsednik SDS Jože Erzetič je pozdravil goste in vse navzoče. Perina Keen je deklamirala pesem Naša zastava. Gospod Brežnik je imel nagovor, nato pa sta zapela Zora Johnston in Štefan Šernek dve pesmi: Zlati časi in Šumijo gozdovi domači, ob spremljavi na harmoniko Lojzeta Gaminška. Za konec pa še dve poskočni polki. Program je bil zelo pester in odlično izpeljan, kar je potrdil tudi velik aplavz. Za ples in zabavo so poskrbeli Fantje treh mest – odličen ansambel. Hvala jim!

KONCERT IN PLES S KVINTETOM KRIŽMAN OBER KRAINER IZ SLOVENIJE.

Zadnjo nedeljo v juniju, 29. junija 2008, je pri SDS nastopil kvintet Križman. Nad dvesto obiskovalcev smo imeli ta dan. Zavrteli smo se ob lepih melodijah Avsenikovih polk in valčkov ter se nasmejali ob šaljivih zgodbicah. Kitarist nam je zelo lepo zapel Ave Maria. Iskrena hvala kvintetu Križman!

Štefan Šernek, SDS

ANI ŠERNEK
za 70. rojstni dan:
Vse najboljše za
Tvoj 70. rojstni dan,
da bi bila zdrava,
vesela in da bi
dočkala še mnogo
veselih dni, kot si jih
imela do sedaj.
To Ti želimo Tvoj
mož Štefan, sin
in hčerka, vnuki ter
odbor S.D.S. – kot
odbornici in številni
prijatelji.
Bog Te živi, Ana!

IZ KLUBA TRIGLAV - PANTHERS

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2008

Vsako leto se v Klubu Triglav Panthers St. John's Park skupno s proslavo dneva državnosti Republike Slovenije podelijo priznanja najzaslužnejšim Slovencem iz vseh slovenskih organizacij NSW in ACT v različnih kategorijah. V letošnjem letu so bila podeljena priznanja Slovencem različnih kategorij, od šolarjev, preko prostovoljnih delavcev pa vse do upokojencev, ki so v naših organizacijah pogosto stebri vseh aktivnosti. Nagrajenci so prihajali iz različnih organizacij iz Sydneya, Wollongonga, Newcastla in celo Lightning Ridgea. Proslave se je udeležilo veliko uglednih gostov, kot so g. Gregor Kozovinc, odpravnik poslov veleposlaništva Republike Slovenije, častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW g. Alfred Brežnik, župan mesta Fairfield g. Nick Lulich in svetnica gospa Sarah Trapla, g. Barry Walsh – Panthers Group Chairman, zastopniki vseh slovenskih organizacij iz NSW in ACT ter številni prijatelji in sorodniki nagrajencev, ki so prišli podpret slavljence v njihovem svečanem trenutku. Program sta polepšali mladi slovenski pevki Rebecca Keen in lanskoletna nagrajenska Katelin Koprivec, z živo plesno točko pa nas je nad vse razveselila tudi letošnja nagrajenska Chelsea Ovijach.

Nagrajenci leta 2008 (fotografija spodaj):

Chelsea Ovijach, NSW slovenska učenka leta osnovne šole; Stephen Rožanc, NSW slovenski študent leta (univerze ali dodatne izobrazbe); Ana in Štefan Šernek, NSW slovenska starejša Slovenca leta – SDS; Ema Mailow, NSW slovenska prostovoljna delavka leta za Wollongong; Dora Hrvatin,

Chelsea Ovijach sprejema priznanje iz rok Mihelce Šušteršič.

NSW slovenska prostovoljna delavka leta za Triglav Panthers; Elizabeta Kociper, NSW slovenska prostovoljna delavka leta za St. Raphael's Slovenian Mission, Merrylands;

Emil Grosman, NSW slovenski prostovoljni delavec leta za Newcastle; Marija Nemeš, NSW slovenska prostovoljna delavka leta za Slovensko društvo Sydney; Cilka Žagar, NSW priznanje za slovensko-avstralsko literarno in kulturno delo, Lightning Ridge;

Emilijan Kukovec, NSW priznanje za življenjsko delo v slovenski skupnosti Sydney.

Gospa Cilka Žagar se na žalost ni mogla udeležiti svečanosti. V njenem imenu je zanj priznanje sprejela Martha Magajna.

NSW slovenska osnovnošolska učenka leta je v letu 2007 **CHELSEA OVIJACH**. Rojena je bila 5. januarja 1997 kot najstarejša hčerka Vinca Ovijacha mlajšega in Janet Miller. Njena slovenska stara starša sta Vinko in Marija Ovijač, ima pa še mlajšo sestrico Imogen in vrsto ljubečih sorodnikov. Chelsea je v svojem dosedanem zelo mladem življenju dosegla odlične uspehe v redni šoli, posebno na področju pisanja, branja in javnega nastopanja in pogosto jo pokličejo, da zastopa svoje vrstnike v javnosti, tako na primer ob priložnosti ceremonije za Svetovni dan mladih v njeni šoli in ob svečanosti za Anzac dan. Istočasno pa dosega mnogo zavirljivih uspehov tudi v izven šolskih dejavnostih, predvsem v plesu in dramski umetnosti. V šoli je voditeljica dramske skupine, s katero tudi redno nastopa, že od starosti petih let dalje pa se posveča baletu v Planet Dance Studiu in redno prejema časti

in odlikovanja za uspehe na tem področju, kar prikazuje tudi njena zbirka okoli 60 priznanj. Za svoje talentirano in kreativno delo na tem področju je dobila štipendijo za študij baleta pri Planet Dance Studiu; pred kratkim je v tekmovanju dosegla prvo mesto v svoji starostni skupini, kakor tudi proti vsem starostnim skupinam in bila proglašena za prvakinjo na dnevu prvakov. Profesionalno je že nastopala v amaterski izvedbi "Les Miserables" in tudi gostovala v televizijskem programu "Chaser's War on Everything" in

na programu Anne Kerry. Chelsea je ponosna na svoje slovensko poreklo in dediščino in je tudi nastopala že večkrat na slovenskih mladinskih koncertih, s plesom pa je lepo popestrila tudi prireditve ob podelitvi priznanj. Začela pa se je tudi učiti slovenščine, da bi se lahko razumela s sorodniki v Sloveniji, ki jih namerava obiskati koncem letošnjega leta. Čestitamo in ji želimo mnogo uspehov na njeni nadaljni življenjski poti.

Letošnja svečanost »NSW Slovenian of the Year Awards« je bila posvečena spominu na **JOŽETA ČUJEŠA**, neutrudnega delavca za slovensko skupnost.

JOŽE ČUJEŠ je bil rojen leta 1923 v Celju v delavski družini. Učiteljske je končal v Ljubljani. Med okupacijo je bil interniran v Italiji do njene kapitulacije, nakar se je vrnil v Slovenijo in se pridružil domobrancem. Ob koncu vojne leta 1945 je odšel v Avstrijo, v Majnico na Koroškem. Tri leta in pol je delal v Celovcu kot urednik prvega slovenskega časopisa v Avstriji, Koroška kronika, sodeloval pri slovenskih radijskih oddajah za Korošce, pomagal pri obnovitvi Mohorjeve družbe in uvedbi slovenskega jezika na dvojezičnih šolah. Leta 1947 je izdal Slovensko slovnico za učitelje na teh šolah in Pregled slovenskega slovstva.

Od leta 1949 je živel v Avstraliji in njegovo ime lahko najdemo na začetku vsake slovenske aktivnosti v Sydneyu. Če pogledamo začetke šolstva, drame, radia, časopisov ali preproste družabnosti, povsod je bil prisoten, ponekod kot pobudnik posamezne aktivnosti, drugod kot sodelavec. Leta 1952 je sodeloval pri ustanovitvi prvega mesečnika za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji Misli (Thoughts), leta 1953 Zvezo Slovencev in med leti 1954–1956 je pisal za društveni časopis Slovenska kronika. Leta 1956 je soustanovil Slomškovo šolo in 1960 Slovensko društvo Sydney, ki je nadaljevalo delo Zveze Slovencev. Leta 1961 je sodeloval pri režiji Finžgarjeve Verige, prve slovenske igre v Avstraliji. V letu 1962 je bil med pobudniki

Akcije za dom, tj. ideje o domu za naše slovenske priseljence. Leta 1964 je izdal prvi slovenski učbenik v Avstraliji, Prvi koraki, namenjen učiteljem in učencem Slomškove šole. V 70. in 80. letih je poučeval slovenski

jezik v slovenskih dopolnilnih šolah v sydneyskih okrajih, ki so nadaljevale delo Slomškovih šol. V letu 1973 je soustanovil Slovenski klub Triglav in istoimenski časopis. Leta 1976 je podprl ustanovitev Slovenskega akademskega društva, ki je skrbelo za druženje bivših in bodočih slovenskih diplomantov, živečih v Avstraliji. Leta 1978 je postal član Slovenskega šolskega odbora za Novi Južni Wales (NSW), v katerem so sodelovale vse slovenske nepolitične organizacije. Znotraj tega odbora je leta 1979 dosegel priznanje slovenskega jezika kot fakultativnega maturitetnega predmeta na oddelku slavističnih študij na univerzi Macquarie v Sydneyu. V 70. letih je sodeloval pri ustanavljanju slovenskega radia v Sydneyu in nato trinajst let delal kot koordinator in napovedovalec slovenskih radijskih oddaj na radiu 2 EA (sedanji SBS). Od leta 1978 je dvanajst let delal kot urednik slovenskih strani jugoslovanskega tednika Novo doba.

V 80. letih je bil med soustanovitelji literarno-umetniške revije Svobodni razgovori in je pisal članke v njenem slovensko-avstralskem literarnem in umetniškem krožku. Bil je vedno poln idej in življenja, vse dokler ga ni ustavila bolezen, po kateri ni nikoli popolnoma okreval. Umril je leta 1995 v Brisbanu in del njegovega pepela je njegova življenjska družica Galja odnesla v Slovenijo in ga raztrosila po njegovem ljubem Pohorju.

Večina dela in priprav v preteklih mesecih se je osredotočila na pripravo proslave dneva državnosti Republike Slovenije s priznanji zaslužnim Slovincem, za kar je bilo potrebno veliko dela in priprav. Ob tej priložnosti je upravnik kluba Triglav Panthers

Andrew Gardner,
upravnik kluba Triglav
Panthers,
izroča ček oboru HASA.

**Katelin Koprivec
in Rebecca Keen
sta zapeli avstralsko in
slovensko himno.**

Jože Čuješ z ženo Galjo.

**Emil Kukovec z upravo kluba Triglav
Panthers in značko,
ki jo je zasnoval pred leti.**

predal odboru Slovenske arhivske organizacije HASA ček za \$2000 kot redni letni prispevek kluba za vzdrževanje slovenskih arhivov.

Nagrajenec za življenjsko delo, Emil Kukovec, pa je poleg priznanja prejel tudi posebno sliko - kompozicijo klubske značke z goro Triglav, značko, ki jo je v začetnih letih kluba prav on zasnoval.

Aktivno življenje Slovencev v klubu Triglav Panthers se v veliki meri vrti okrog balinanja, kar je precej težje v zimskem času, kot poleti. Streha nad balinišči, ki je tako dobrodošla v poletnem času, dela v zimskem času mrzlo senco, ki ustavi opoldansko sonce, da nas bi malo pogrelo in lahko smo hvaležni, da imamo plinske patio peči, okrog katerih se zbiramo v odmorih. Boleči hrbti, kolena in zrela leta so marsikaterega navdušenega balinarja spremenila v gledalca, ki pride samo podpirat prijatelje, ki še igrajo na baliniščitih.

Prvo nedeljo v juliju so se zbrali v klubu balinarji iz vseh slovenskih organizacij na tekmovanju za Pokal dneva državnosti Republike Slovenije. Tekmovalci iz Slovenskega društva Sydney, Planice Wollongong, Canberre in domačega Triglava so se pomerili v celodnevem tekmovanju. Prvo mesto si je priborila trojka, v katero je žreb po naključju zbral vse tri tekmovalce iz kluba Triglav Panthers: Emil Hrvatini, Emil Lozej in Manuel Ruz.

AVTOBUSNI IZLETI

Vse več ljudi se zanima za redne enodnevne avtobusne izlete, ki jih vsak mesec organizira klub Triglav Panthers. Izleti, ki jih uprava kluba podpira s prispevkom po \$10 na osebo za vsakega člana, so odprti vsem, največ pa se običajno

Tekmovalci iz Wollongonga in Canberre.

Zmagovalci: Emil Lozej, Manuel Ruz in Emil Hrvatini.

prijavi upokoјencev. Koncem meseca maja smo obiskali Wisemans Ferry, kjer smo se z elegantno ladjo "Leisure Lass" popeljali po reki Hawkesbury, obiskali za kosilo Wisemans Ferry Bowling Club in se na koncu prijetnega dneva vrnili domov.

V mesecu juliju smo se napotili na južno obalo, z obiskom mesteca Kiame s slavno »Blowhole«, luknjo v skalovju, skozi katero se dviga voda v visokem curku, pa dalje do starodavnega mesteca Berry na pojedino »Božič v juliju«. Hladno in vetrovno je bilo res skoraj kot za božič doma, čeprav je bil lep sončen dan. Ogledali smo si veliko število trgovin v starodavnem mestecu, z ročnimi deli in galerijami, še posebno zanimiva pa je »Hiša ur«, kjer si lahko ogledate na tisoče različnih stenskih, ročnih in drugih ur, posebno številne »kukavice«, kravje zvonice in druge okrasne predmete. Popotniki so bili tako zadovoljni, da so se takoj množično prijaviли za naslednji avtobusni izlet, ki bo v mesecu avgustu v Manly, Pittwater in Palm Beach.

SLOVO OD PRIJATELJA

Člani kluba Triglav Panthers in še posebno balinarji se z žalostjo poslavljajo od prijatelja **LOJZETA MEZGECA**,

ki ga je Gospod prav na hitro poklical k sebi v nedeljo, 13. julija 2008. Lojze Mezgec, star 74 let, je bil doma iz Kovšče pri Gradišču na Primorskem. V Avstralijo je prišel leta 1954, skupaj z ženo Angelo, doma iz Javorja, s katero sta se poročila v taborišču v Bonegilli. Pred več kot dvajsetimi leti sta si ustvarila dom v Bankstownu, kjer prebiva družina še sedaj. Lojze je bil dober Slovenec, zvest član kluba Triglav in do zadnjega trenutka navdušen balinar. Zapušča ženo Angelo, hčerko Nadjo, v domovini pa sestro Francko, ki živi na Reki in brata Pepija doma na Kovščah, zraven pa še veliko prijateljev in sorodnikov v domovini in v Avstraliji. Vsi ga bomo zelo pogrešali in ostal nam bo v večnem spominu.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@gmail.com

PRAZNIK Svetega Rešnjega Telesa in Krvi smo obhajali v lepem sočnem nedeljskem dopoldnevu.

Po sveti maši se je razvila procesija z bandero Marije Pomagaj okoli cerkve, s tremi oltarji, četrti pa je bil v cerkvi. Oltarje so pripravili iz Štajerske, Dolenjske, Primorske

in v cerkvi s Koroške. Udeležba pri sveti maši in procesiji je bila lepa, pevski zbor pa je z lepim petjem povzdignil slovesnost. Vsem sodelavcem, mežnarju, ministratom, bralcem in pevcem - Bog povrni!

18. maja je bila tradicionalna marijanska procesija - letos ne na prvo nedeljo, temveč tretjo, zaradi vremena. Tudi prostor je bil letos poseben, v mestnem parku - Parku miru - to je bil uvod v Svetovni dan mladih. Zjutraj je kazalo bolj slabo vreme, vendar se je popoldne lepo razjasnilo in privabilo ne toliko ljudi kot druga leta. Tudi naša skupnost je bila lepo zastopana - gospa Rozka Legiša je molila v slovenščini peto desetko rožnega venca. Kar velikokrat smo vidni na raznih cerkvenih bogoslužjih. Le narodnih noš pogrešamo. Upam, da bo jih drugo leto kaj več ali...

POROKA: 5. julija 2008 sta si v naši cerkvi pred Bogom in skupnostjo obljubila zvestobo naša organistka Rebecca PISTOR in Saamuel BAXTER. Naša skupnost želi mlademu paru na novi življenjski poti Božjega blagoslova, naj ju Bog spremlja in blagoslavlja v vseh življenjskih trenutkih. Rebecca je tudi obljubila, da bo igrala vsako drugo nedeljo v naši cerkvi, za kar smo ji, in seveda tudi

možu Samuelu, iskreno hvaležni.

ODHOD V VEČNOST: V četrtek, 12. junija 2008, je končala svojo zemeljsko pot naša **MARIJA VUZEM.**

Lani maja, ko smo obirali oljke in obrezovali drevesa, se Marija ni počutila dobro - iskala je zdravniško pomoč. Prognoza je bila rak na pljučih.

Operacija ni bila možna, ker se je rak razširil že na sapnik, vendar je terapija zaustavila raka. Marija se je dobro počutila in prihajala z možem Jožetom, kot vedno, k sveti maši ob petkih in nedeljah. Vsi smo bili veseli, da je tako hitro okrevala, toda božji načrti so bili drugačni. Proti koncu januarja letos se je rak pokazal na kosteh. Kljub močni terapiji, vsej moderni medicini in skrbi je niso mogli pozdraviti in zaustaviti raka.

V prvih majskih dneh so jo odpeljali v privatno bolnišnico. Za materinski dan so jo še pripeljali domov, kjer je v krogu svojih praznovala materinski dan in se še isti dan vrnila v bolnišnico, kjer je ostala do začetka junija, nato pa so jo premestili v Mary Potter v Kalvariji, kjer je specialni oddelek za težko bolne in umirajoče. Vse dneve so bili ob njej mož Jože in otroci, da je občutila njihovo ljubezen in tudi bolečino, ni pa več govorila. Ko sem jo zadnji ponedeljek v zgodnjih jutranjih urah obiskal in ji podelil zakrament svetega maziljenja, se ni prebudila, zaradi velike mere morfina. Isti dan so me klicali zopet k njej in sem jo prijel za roko in jo vprašal: "Gospa Marija, ali me poznate?" in je pokimala. Mož Jože, ki je bil ob njej in videl, skoraj ni mogel verjeti. Z Marijo in Jožetom smo

bili povezani in sem jima lahko vse zaupal. Smrt Marije je potopila našo slovensko skupnost, pa tudi njene prijatelje v žalost. Njen pogreb je pričal o priljubljenosti Marije, cerkev je bila polna in maša zadušnica je v vsej bolečini svojcev in naše skupnosti bila iskrena zahvala za njeno zemeljsko življenje in vstop v novo večno življenje pri Bogu.

Marija se je rodila 25. novembra 1935 v Vuzenici, v župniji, kjer

življenje, dobila sta majhno sobico, s posteljo za enega člana. Jože je spal na tleh, Marija in sin Ervin sta si delila skromno posteljo. Jože, kot vedno, priden delavec je našel zaposlitev na železnici. Leta 1959 pa sta se odločila, da se podata z ladjo Toscana na dolgo potovanje, na pot čez ocean v Avstralijo. Ladja je pristala v Freemantlu v Zahodni Avstraliji, od tam so jih odpeljali v Melbourne in nato v Bonegillo. Po mesecu dni bivanja je Jože

je bil župnik blaženi Anton Martin Slomšek. Mama Angela je imela svojo čevljarsko obrt in je v težkih predvojnih časih vzgojila tri otroke. Med vojno je družina bila vedno v strahu pred Nemci. Ko je bila vojna končana, je bila Marija stara devet let, so mamu komunisti odpeljali in se ni nikoli več vrnila. Njeno hišo so zaplenili in tudi obrtniško delavnico. Marijo pa je vzela k sebi sestrična Štefanija Lešnik in jo vzgajala kot svojo hčerko. Osnovno šolo je obiskovala v Vuzenici, gimnazijo pa v Ravnah na Koroškem, pozneje je odšla v Maribor na učiteljsko, kjer je bilo zanjo izredno težko življenje in po tretjem letniku učiteljskega se je vrnila v Vuzenico. K sebi jo je vzela soseda Majda, njen oče je bil krojač. Pri njem se je naučila krojaštva. Prijateljstvo med Marijo in Majdo, sedaj poročeno, je ostalo globoko povezano z velikim spoštovanjem vse do Marijinega odhoda v večnost. V letih, ko je bila Marija pri Majdi, se je spletla vez ljubezni med mlado lepo Marijo in trgovcem Jožetom Vuzmom, doma od Svetega Jurija v Slovenskih Goricah, ki je bil trgovec v Dravogradu, kjer bil Jože direktor skladišča - Marija pa knjigovodkinja. Njuno poznanstvo in ljubezen ju je pripeljala pred oltar v cerkev - skrito in sta si 7. septembra 1955 pred Bogom obljubila doživljenjsko zvestobo in ljubezen. Kljub temu, da ni bilo javne poroke, ne poročne torte, je bila pa zato ljubezen in zvestoba toliko večja, prekaljena v preizkušnjah komunističnega terorja in strahovanja. Težke okoliščine so ju pripeljalo do odločitve, da pobegneta v svet, kjer ni vladal komunizem, v Avstrijo. Na begu v tuji svet nista bila več sama. Marija je pod srcem nosila novo bitje, ki je zagledalo luč sveta 27. januarja 1958, sin Ervin. Tudi v taborišču ni bilo lahko

našel delo na žagi v Nangwarry v Južni Avstraliji. Nato ju je pot peljala v Queensland na sladkorno trstiko, ker je bilo sezonsko delo. Toda po sezoni ni bilo ne dela ne denarja. Od tam sta se preselila v Penolo, kjer sta po prijateljih dobila v bolnišnici skromno in poceni stanovanje. Od tu sta odšla v Bordertown, kjer je Jože na farmah postavljaj ograje. Leta 1967 se je rodila hčerka Linda. Iz podeželja sta se preselila z družino Pooraka, kjer sta Marija in Jože delala na bencinski črpalki, pozneje sta kupila bencinsko črpalko v Athelstonu, zgradila lepo hišo, kjer sta živela in se upokojila. Marija in Jože sta veliko storila tudi za našo versko središče, okolico cerkve, pred hišo in hiša je bila vedno vsa v cvetju in vse očiščeno, oprano in zlikano. Ko smo leta 2001 obnavljali hišo, sta Marija in Jože bila vsak dan na misijonu in tudi veliko finančno pomagala. Ko sta istega leta imela načrt, da gresta na poroko svojega vnuka v Sydney in pozneje na dopust v Queensland, sta se po 10 dneh vrnila: »Pater naju potrebuje!« Zato ju je naša slovenska frančiškanska provinca Svetega Križa isto leto posinovila v zahvalo za njuno nesebično pomoč. Ob vseh obiskih je Marija vedno spekla gibanico in skuhalo kosilo, kolikokrat je rekla: »Pater, imate kaj za zlikati?« Letos je še v velikem tednu, ko je prišel na obisk Tone Gorjup z družino, in je bila že tako bolna, sta prišla z Jožetom in počistila hišo. Knjigovodstvo pri cerkvi je z vso vestnostjo vodila in urejevala denar na banki. Kar je bilo zame velika vrednota - Mariji in Jožetu sem lahko zaupal vse. Tudi, ko ni bilo kaj prav, nista nikoli raznašala, nič ni bilo treba skrivati pred njima; ko je človek sam, je včasih navlečeno in tudi kaj umazano. Vse sta

držala za sebe. Z njeno smrtjo sem veliko izgubil, pa tudi naš misijon. Cvetje, ki je leta krasilo našo cerkev, je ovenelo. Koliko pridelkov je prinesel Jože, ki sta jih pridelala na svojem vrtu... Vse to gledam z globoko in iskreno hvaležnostjo. Letos za materinski dan smo ji dali cvetje, ne samo kot materi, ampak kot kristjani. Vedno je v prenašanju križa svoje bolezni govorila: »Naj se zgodi Božja volja!« Nikoli se ni pritoževala, vsem nam je bila zgled potrpljenja in zaupanja in predanosti Bogu. Na pogrebu smo si ji zahvalili za nesebično pomoč in zvestobo. Od nje smo se poslovili štirje frančiškani: p. Darko iz Sydneya v imenu province, ki je prebral pismo p. provinciala Viktorja Papeža. V pismu se je p. provincial zahvalil Mariji za njeno zvestobo in pomoč slovenskemu misijonu in duhovnikom; madžarski p. Lezlo, ki je bil pogosto deležen Marijinih dobrot; avstralski pater Noel; in

jaz sem se Mariji zahvalil in se poslovil od nje, kakor od svoje mame. Pri sveti maši je družina zgledno sodelovala. Po sveti maši smo jo pospremili na pokopališče Enfield, kjer čaka vstajenja. Draga Marija, pogrešamo Vas vsi, Vaš mož Jože, otroka Ervin in Linda z družinama in Vaša pastorka Reren z družino, v naši skupnosti pa morda jaz najbolj. Naj Vam Bog poplača z večnim življenjem; uživajte večno srečo s svojimi starši in bratom in blaženim Slomškom. Pri Bogu pa prosite za našo slovensko skupnost.

Vsem domačim, možu Jožetu, sinu Ervinu, hčerki Lindi in Keren z družinami, sorodnikom, še posebej Vinškovi Majdi in Blažeku v Vuzenici ter Danici in možu Ludviku izrekam iskreno krščansko sožalje. Bog naj bo vaša tolažba in moč.

Marija naj počiva v miru Božjem.

p. Janez

KONZULARNE URE

SYDNEY :

pri verskem in kulturnem središču Sv. Rafaela, St. Raphaels Slovenian Mission, 313 Merrylands Road, MERRYLANDS NSW 2160: v petek, 5. septembra 2008, od 14.00 do 17.00 ure; v petek, 10. oktobra 2008, od 14.00 do 17.00 ure; v petek, 21. novembra 2008, od 14.00 do 17.00 ure; v petek, 19. decembra 2008, od 14.00 do 17.00 ure.

MELBOURNE :

pri verskem in kulturnem središču Sv. Cirila in Metoda, Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101: v ponedeljek, 8. septembra 2008, od 13.00 do 17.00 ure; v ponedeljek, 13. oktobra 2008, od 13.00 do 17.00 ure; v ponedeljek, 24. novembra 2008, od 13.00 do 17.00 ure; v ponedeljek, 15. decembra 2008, od 13.00 do 17.00 ure.

ADELAIDE :

pri verskem in kulturnem središču Sv. Družine, Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Avenue, WEST HINDMARSH SA 5007 v nedeljo, 28. septembra 2008, od 11.30 do 13.00 ure in v Slovenskem klubu Adelaide, Slovenian Club Adelaide Inc., 11 LaSalle Street, DUDLEY PARK SA 5008 v nedeljo, 28. septembra 2008, od 14.00 do 16.00 ure.

PERTH :

v Slovenskem klubu Perth, Slovenian Club Perth Inc., 6/225 Beechboro Road, EMBLETON WA 6062 v nedeljo, 3. decembra 2008, od 14.00 do 16.00 ure.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov vca@gov.si oziroma si ogledate spletno stran veleposlaništva <http://canberra.veleposlanistvo.si/>.

Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne.

Z morebitnimi spremembami oziroma dopolnitvami napovedanih konzularnih ur vas bomo pravočasno seznanili ter jih objavili na spletni strani veleposlaništva.

p. Ciril A. Božič, OFM
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

S TELOVSKO PROCESIJO na zadnjo nedeljo v maju 2008 se je p. Ciril poslovil za mesec dni in odpotoval v Slovenijo k svojim domačim. Za tri dni sem poromal tudi v Rim in za dva dneva v Pariz k Rodetovim. Mesec je seveda minil prehitro, saj je bilo poleg vsega tam potrebno še ves čas biti v stiku z Avstralijo in s Slovenijo zaradi zadnjih priprav prihoda romarjev na Svetovni dan mladih. Hvala Michelle in Melissi Fistrič za veliko delo v Melbournu. Pa

tudi doma je bilo polno raznih praznovanj, obiskov bolnih po bolnišnicah, pogrebi, prvo obhajilo, na dveh krajih sem imel žegnanje, spovedoval na 40. romanju bolnih in ostarelih na Brezjah, poromal na Sveto Goro,... S svojimi prijatelji piloti sem bil le v telefonski povezavi, potem si res lahko predstavljate, da mi je zmanjkalo časa.

ZAHVALA podpredsedniku Pastoralnega sveta Simonu Grilju, tajnici Dragi Gelt OAM, predsednici društva sv. Eme Olgi Bogovič in vsem članicam ter sodelavcem DSE, Angelci Veedetz za delo z naročninami Misli, gospodarskemu odboru z Bernardom Brenčičem na čelu za dela pri obnovi

hiše na 9 A'Beckett Street; vsem sodelavcem, čistilcem, pevcem, Chrisu, patrom kapucinom, še posebej p. Andreju Hrdini, g. Petru Vojtku, p. Angelu OFM. Veri in Stojanu Brne za odlične domače kranjske klobase ob praznovanju dneva državnosti (doprinos \$1200).

Iz Ljubljane do Kuala Lumpurja sem 30. junija potoval skupaj s skupino mladih, z duhovniki in škofom dr. Petrom Štumpfom. V letalu je bilo blizu 40 Slovencev. Živahno!

"DOBRODOŠLICA škofu dr. Petru Štumpfju, g. Ivanu Krajncu, župniku iz Črenšovcev, g. kaplanu Boštjanu Ošlaju iz Beltincev, Alešu Kolmanu, sinu kiparja Staneta, ki je olepšal Brezje s kipom Sv. Družine in papeža Janeza Pavla II., in nečakinji patra Cirila, Cirili Božič. Dobrodošla Frančiškova brata Br. Jim in Br. Noel iz Box Hilla in dobrodošli vsi, ki ste danes prihiteli v Kew", sem pozdravil na prvo nedeljo v juliju, ko smo obhajali **ŽEGNANJE v čast svetima bratoma Cirilu in Metodu** s slovesno sveto mašo, ki jo je ob somaševanju daroval gospod škof dr. Peter Štumpf - pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za Slovence po svetu. **Ta nedelja je bila v domovini**

nedelja Slovencev po svetu. V hvaležnost Bogu smo tkali tudi zahvalo vsem članom skupnosti, ki na tako različne in mnogotere načine ohranjate v živahnosti poslanstvo Slovenskega misijona svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu. Po slovesnosti v cerkvi smo nadaljevali praznovanje v dvorani. Folklorna skupina Iskra je zaplesala splet prekmurskih plesov, g. škof Peter pa nam je igral na harmoniko. Vsi v dvorani smo prepevali do

poznega popoldneva. Kako domača je naša Cerkev! Hvala tudi vsem za prinesene dobrote za skupno mizo.

Marija Brne je naredila klekljane prte za naš oltar in prav na praznik sv. Cirila in Metoda so prvič krasili vse tri oltarje. Iskrena zahvala!

(Fotografija desno).

Dan prej, v soboto, 5. julija 2008 zvečer, je g. škof dr. Peter Štumpf ob asistenci duhovnikov in veliki udeležbi **BLAGOSLOVIL KAPELICO Iurške Matere Božje ob domu Slovenskega društva St. Albans.** V praznovanje nas je vpeljal predsednik g. Štefan Merzel. Čestitke vsem članom in prijateljem SD St. Albans. Čudovita pridobitev ob domu!

V MELBOURNU je bilo od 9. do 14. julija 2008 na škofijskih dnevih mladih v pripravi na Svetovni dan mladih v Sydneyu tudi 38 mladih iz Slovenije. Na Svetovni dan mladih so kot predstavniki slovenske skupnosti iz Melbournu odpotovali: Michelle in Melissa Fistrič ter Nejc in Gal Kodrič, od torka do petka sem bil z njimi tudi p. Ciril, vse dni pa tudi g. Boštjan Ošljaj in patrova nečakinja Cirila Božič. O tem dogajanju lahko veliko preberete na različnih straneh teh Misli in tudi veliko fotografij smo objavili.

Nepozabno doživetje ste pripravili ob sodelovanju mnogih v Melbournu z **Australiana koncertom.** Čestitke Aniti Fistrič in Dragi Gelt OAM ter vsem sodelavcem pri pripravi dvorane in programa. Ekipe dobrih duš v Merrylandsu s patroma Darkom in Valerijanom pa so v tednu od 14. do 19. julija imele v oskrbi celotno slovensko mlado družino stodesetih romarjev. Hvala vsem za vse veliko delo!

DRUŽINSKO KOSILO, MARTINOVANJE in PREDSTAVITEV POTOVANJA NA KONCERT V ADELAIDO je bila tretjo nedeljo v juliju po deseti

maši v dvorani. Kosilo so pripravile gospodinje pod vodstvom Angelce Povh, martinovanje in razstavo ter pokušino vin je pripravil Darko Postružin s sodelavci **(foto stran 48)**, članice in sodelavci Društva sv. Eme pa so pomagali pri postrežbi. Predstavitve programa za Adelaido so pripravile Anita Fistrič, Lydia Bratina in Draga Gelt.

Vsem iskrena hvala!

IZLET v Queenscliff sta 24. julija organizirali Helena Leber in Meta Lenarčič.

SLOMŠKOVA ŠOLA in TEČAJ slovenskega jezika za odrasle imata še pouk vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši.

Zadnjo nedeljo v juliju smo se pri deseti maši spomnili pokojnega patra Bazilija ob 11. obletnici njegove smrti.

Folklorna skupina Iskra je začela z vajami za koroške narodne plesse. Poznate koga, ki bi se želel pridružiti? Vaje so vsak torek ob 7.30 zvečer.

OČETOVSKI DAN bomo praznovali 31. avgusta po maši v dvorani.

Gospodinje naprošamo za dobrote za skupno mizo. Hvala gospodinjam in kuharicam! **FESTIVAL FOLKLORNIH PLESOV** bo tisto nedeljo (31.8.200) po maši v dvorani – začetek ob 12. uri. Nastopale bodo folklorne skupine različnih narodov. Najprej bomo počastili naše očete, potem pa se naužili barv, melodij in plesov iz različnih koncev sveta.

IGRALSKA SKUPINA VERSKEGA SREDIŠČA že pridno vadi za veseloigro v dveh dejanjih z naslovom **KONČNO NA DOPUST.** Spet se bomo nasmeljali. V načrtu je, da bodo igrali 28. septembra 2008 po maši. Če bo zanimanje, morda tudi v Geelongu na drugo nedeljo v oktobru.

34. slovenski mladinski KONCERT 2008: Odhod v četrtek, 2. oktobra, povratek v nedeljo, 5. oktobra zvečer. Prijave sprejema Lydia Bratina (zvečer) 9700 3178 – Mobitel 0428 585 333 in Anita Fistrič (čez dan) 9434 3870 – Mobitel 0418 122 349.

Geslo koncerta je: OSTANIMO V SRCU MLADI.

Organizatorji potovanja na 34. koncert sporočajo: Prosimo, plačajte depozit - Nujno: \$100 na osebo za potovanje v Adelaido, \$100.00 depozit za Kangaroo Island. Pohitite s prijavi!

Cene za potovanje, prenočišče in hrano ter vstopnice:

\$415.00 twin share, na osebo - 3 dni prenočišče, zajtrki (full buffet) in potovanje;

\$390 za triple share, na osebo 3 dni prenočišče, zajtrki (full buffet) in potovanje;

\$340.00 za družino, na osebo 3 dni prenočišče, zajtrki (full buffet) in potovanje.

TOREJ: 3 dni prenočišče, vsi zajtrki, potovanje z avtobusom, večerja v četrtek zvečer, vstopnica za koncert, večerja v soboto po koncertu, BBQ kosilo v nedeljo.

Kangaroo Island je **\$140** dodatno, vključena je vsa hrana (kosilo – dva obroka in večerja - glavni obrok) in vstopnine v narodne parke in druge vstopnine ter prevoz s trajektom. Po otoku ne bo treba hoditi peš, s seboj bomo imeli svoj avtobus. Razliko plačajte najkasneje 21. septembra 2008.

ZAČENJAMO Z GRADNJO KAPELICE v romarskem središču Ta Pinu v Bacchus Marshu.

Hvala vsem že dosedanjim darovalcem. Mnogi bi radi imeli v kapelici kip. Iskali bomo primeren kip Svete Družine: Naj nas varuje Sveta Družina – ta tri najčudovitejša imena: Jezus, Marija, Jožef!

KRSTI: Karl Alfred PROSENIK, roj. 20.06.2007, Bundoora VIC. Mati Julie Ann Waugh, oče Drago Prosenik. Botra sta Frank in Greta Prosenik. Sv. Ciril in Metod, Kew, 18.05.2008.

Sommer Angelique PATTON, roj. 28.04.2006 v Heidelbergu, krščena v Kew, 24.05.2008.

Lauren Elizabeth MOLONEY, roj. 28.12.2007 v Fitzroyu. Mati Yelka Marica Kutin, oče Christopher Simon Moloney. Botra sta Justine in dr. Philip Westmore. Sv. Ciril in Metod, Kew, 25.05.2008.

Grace Mary JELENIC, roj. 08.11.2007 v Carltonu, hčerka Clare Louise in Oliverja Reubena Josepha Jelenica, je bila krščena v Kew, CM 26.07.2008. Botra sta Catherine in Jason Butterfield.

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

PRVO SVETO OBHAJILLO je prejel na nedeljo telovske procesije Nathan Peter MORA – v Kew, 25.05.2008.

POROKI: Jaan Heath McKENZIE in Tanya Erica MARSIC sta se poročila v cerkvi St. Mary's v Williamstownu 17.05.2008. Priči sta bila Warren Gouin in Julia Anticev.

Boyan Martin JELENIC in Joanne KRIZAY sta se poročila v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew 28.06.2008. Priči sta bila Adam Bradley Jelenic in Leanne Malinin. Čestitke novoporočencem!

ODŠLI SO:

LUDMILA (MILKA) BARBIŠ roj. Lenarčič, 16.04.1934 na Tabru pri Pivki, je mirno odšla s tega sveta po težki bolezni, lepo pripravljena za večnost. Umrla je 14.01.2008 v bolnišnici Broadmeadows. Milka se je poročila z Ivanom Barbišem leta 1958. V zakonu sta imela štiri otroke: John, Mark in Robert ter hčerka Rosemary. V lepem številu družine in sorodnikov ter prijateljev je bila pogrebna maša v cerkvi St. Lukes, Lalar. Nato je sledil pogreb na pokopališče Yan Yean, kjer je bila pokopana. Poleg moža zapušča sinove ter hčerko in sedem vnukov ter sestro Zinko v Zahodni Avstraliji. Naj počiva v Božjem miru!

Ivan Barbiš, Viktorija

JOŽE GELT, roj 04.04.1943 v Veliki Polani v Prekmurju, umrl 19. 06. 2008 v Murski Soboti. Kot 4-letni otrok je izgubil mamo. Star 17 let se je odpravil za delom v Ljubljano. Kmalu zatem se je odločil za odhod na Dunaj in nato odpotoval v Avstralijo z avionom KLM. Leta 1970 se je poročil z Drago Setnikar in imela sta dva otoka: sina Erika in hčerko Frances. Njun zakon je bil leta 1989 razvezan. Jože je 45 let vozil hladilnik z mesom. Kot član Slovenskega društva Melbourne je rad pomagal pri gradnji in čiščenju okolice doma, pa tudi velikokrat nahranil vse delavce in prostovoljce. Bil je tudi strasten lovec in igralec biljarda, kar pričajo mnoge trofeje. Leta 1995 se je poročil z Len, doma iz Filipinov. Imata sina Elvina. Velikokrat so odšli na dopust v razne kraje Avstralije, tudi na Filipine. Krog prijateljev se je razširil med filipinske rojake. Ko je Jože dovršil 65 let, se je upokojil. Slovenijo je z družino prvič obiskal leta 1976, ko je obiskal bolnega očeta. Letos se je spet napotil na obisk Slovenije z Len in sinom Elvinom, a mu je bolezen prekrizala načrte, da ni mogel pokazati ženi in sinu v Sloveniji vseh lepih krajev, kot je želel. Zelo si je želel videti bolno sestro Lizo – ta želja se mu je uresničila. Ko je bil v nezavesti v bolnišnici, sta odhitela v Slovenijo tudi Erik in Frances – tako so se mogli vsi trije otroci posloviti. Pokopan je na pokopališču v Veliki Polani, skupaj z mamo in očetom.

LJUBICA ROSTAN roj. Taleva, je umrla 15.07.2008 v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 25.06.1939 v Bitoli v Makedoniji. Njen pokojni mož Franc (umrl leta 2003) je bil doma z Mirne na Dolenjskem. V soboto, 19.7.2008, smo imeli v naši cerkvi v Kew rožni venec ter nato pogrebno mašo. Rada je prihajala v našo cerkev. Z možem Francem sta bila ustanovna člana Slovenskega društva St. Albans. Pokopana je na Keilor Cemetery Mausoleum. Zapušča hčerki Tanio in

Danielo z družinama, sestre Mariko in brata Tometa v Makedoniji, svaka Vinka Rostana z ženo Malči in družino v Melbournu.

VERA PREGELJ roj. Besednjak, je umrla 21.07.2008 v Wesley Hospital v Brisbanu. Rojena je bila 20.09.1926 v vasi Renče pri Novi Gorici. V Avstralijo je prišla leta 1958. V Melbournu je živela do leta 1996, ko se je preselila v Brisbane, kjer živita sinova Zvonko in Jordan z družinama. Pokopana je bila 25.07.2008 v grob pokojnega moža Franca (umrl leta 1980) na pokopališču Springvale v Melbournu.

VELIMIR (VILČE) ČIBEJ, roj. 15.12.1914 v Gorici, je umrl 18.07.2008 v bolnišnici Footscray, prav na 60. rojstni dan svojega sina Marka. Pokopan je bil v sredo, 23.7.08, na Altona Memorial Park pokopališču v grob pokojne žene Darinke, ki je umrla pred 10 leti.

IVAN (JOHN) MESAR je umrl 20.7.08 v Melbournu. Rojen je bil 13.06.1957 v Melbournu, materi Magdalen (Elki) Grabner in očetu Ivanu Mesarju. Pokojni p. Bazilij mu je bil birmanski boter. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 31.07.2008. Naslednji dan je sledila privatna kremacija v krematoriju Fawknor. Zapuščena sina Ivana, ki ga je imel z bivšo partnerico Filipinko Flor, sestro Magdo Hribernik z možem Darkom in sinovoma Jernejem in Andrejem.

ADOLF HORVAT je umrl nenadoma; med vožnjo na obisk k svaku Petru Belcu ga je zadela kap. Umrl je v bolnišnici Austin v Heidelbergu v Melbournu, nekaj ur po kapi, 30.07.2008. Adolf je bil rojen kot 13 otrok v družini Horvatovih 27.05.1941 v Pristavi pri Ljutomeru, štiri mesece po očetovi smrti. Sedaj so še živi samo še sestra Kristina v Melbournu, brat Franček v Ljutomeru ter sestra Angela v Kanadi. Adolf se je poročil na svečnico, 2.2.1964, z Marijo Belec, doma iz župnije Štrigova. V zakonu sta se jima rodili hčerki Zlatka - sedaj Novak, in Mirjana. V Avstralijo so prišli leta 1971 in se potem vrnil v Slovenijo, toda nato so ponovno šli v Avstralijo. Pogrebna maša je bila 05.08.2008 v naši cerkvi v Kew. Pokopan je na pokopališču Yan Yean.

Sožalje sorodnikom; pokojnim pa večni mir in pokoj!

p. Ciril

ZAHVALI

Ob izgubi mojega moža **JOŽETA BERGOČA** bi se rada lepo zahvalila vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za besede sožalja, za cvetje in molitve. Prisrčna hvala p. Cirilu za obisk, pogovor in blagoslov Jožeta v bolnišnici. Zahvala tudi Fr. Davine za darovano pogrebno mašo in molitve. Pokojni Jože je bil rojen v vasi Trnje pri Pivki. Umrl je 25. maja 2008. Pokopan je na pokopališču Springvale.

Žalujōča žena Tončka in sin Peter z družino

Iskrena hvala patru Cirilu in g. kaplanu Boštjanu Ošlaju za obisk **JOŽETA GELTA** v bolnišnici v Murski Soboti in za bolniško maziljenje, g. kaplanu Boštjanu tudi

za nadomeščanje p. Cirila pri pogrebu in za besede v angleščini; hvala vsem prijateljem in znancem za izrečene besede sožalja; in vsem, ki ste se udeležili Memorial Mass, ki sta jo darovala pater Ciril in g. Boštjan Ošlaj v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew, ko smo se, Erik, Frances, Len in Elvin vrnili iz Slovenije.

Hvala Tonetu in Reesi Urbas, in Gloriji za branje berila in lepe besede, in vsem, ki ste nam stali ob strani. Hvala za vaše molitve. Hvala tudi Marti in Francu Krenos ter Mimici in Ivanu Lapuhu za pomoč pri sedmini. Naj Jože počiva v miru!

Erik, Liza in Leah Gelt; Frances, Adam, Ashleigh in Jeremy Ryff; Len in Elvin Gelt ter Draga Gelt.

Spominska kapelica Lurške Matere Božje v St. Albansu

Gradnja spominskega simbola preminulim članom našega društva ni nič novega, o tej ideji so člani prejšnjega odbora že govorili, a za odločitev pa ni bilo zadosti poguma.

V ta namen je gospa Štefka Turk po smrti svojega moža Jožeta prispevala \$720.00, vprašanje je bilo, kaj lahko s tem naredimo. Na sestanku upravnega odbora, aprila meseca 2008, in na vzpodbudo gospoda Janka Klemenčiča, se je odbor odločil za gradnjo spominske kapelice v čast preminulim članom Slovensko-avstralskega društva St. Albans.

Kako zgraditi kapelico, ki nam bi bila v ponos, in bi stala samo v materialni vrednosti več tisoč dolarjev, mi ni šlo v glavo. Po dolgem razmišljanju in veliko neprespanih urah sem se odločil, da povabimo vse člane in prijatelje ter slovensko skupnost na pomoč v obliki finančne podpore, ki nam je bila potrebna za uresničitev gradbenega projekta spominske kapelice. Prošnje za finančno pomoč smo razposlali vsej slovenski skupnosti Viktorije in v kratkem času je bilo razvidno, da bo projekt uspešen in smo bili navdušeni. O našem gradbenem namenu sem govoril s patrom Cirilom in mislim, da je bil pater navdušen nad našo idejo. Vprašal me je, kdaj bomo začeli z gradnjo in odgovoril sem mu: »Kmalu.« Vedeli smo, da se bo pater Ciril mudil v Sloveniji na potrebnem počitku in prosil sem ga, če bi organiziral blagoslov naše kapelice. Patrov odgovor je bil: »Z veseljem!«

14. maja 2008 smo začeli z gradbenim delom in ga končali v rekordnem času, 2. julija 2008. Bil

sem izredno presenečen, ko me je pater Ciril poklical iz Slovenije in me vprašal, kako delo napreduje. Odgovor je bil enostaven: »Delo je skoraj končano, kapelico krasí kip Lurške Matere Božje in skrinja, v katero je vložena spominska knjiga z vpisom imen vseh preminulih članov Slovensko-avstralskega društva St. Albans.«

V soboto, 5. julija 2008, ob 7. uri zvečer, se je zbrala velika množica članov slovenske skupnosti, ki je bila prisotna blagoslovu naše spominske kapelice. Kapelico je blagoslovil mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf, pri Škofovski konferenci Slovenije odgovoren za Slovence po svetu. Našemu slavlju pa so se pridružili še gospod Ivan Krajnc, župnik iz Črenšovcev v Prekmurju, in gospod kaplan Boštjan Ošljaj iz Beltincev ter seveda naš pater Ciril po vrnitvi iz Slovenije.

Vimenuupravnega odbora Slovensko-avstralskega društva St. Albans se zahvaljujem patru Cirilu za dobro organiziran svečani obisk in za zgodovinski blagoslov naše kapelice. Osebno se zahvaljujem vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli pri gradbenem projektu naše spominske kapelice in svečanemu blagoslovu.

Vsem prisrčna hvala.

Štefan Merzel, St. Albans VIC

SLOVENSKI ROMARJI V MELBOURNU

V sredo, 9. julija 2008 ob 11.50 zvečer, smo pričakali naše slovenske romarje na letališču Tullamarine. V Melbourne so prispeli iz Cairnsa, kjer so najprej stopili na avstralska tla. No, ker je bilo ta večer nekaj zamude, so prispeli v Melbourne v četrtek, kmalu po polnoči.

Mlade romarje so spremljali duhovniki g. Klemen, p. Maksimiljan in še en g. Klemen. Gospod škof dr. Peter Štumpf je potoval z njimi skupaj iz Ljubljane do Brisbana, potem je bil za naše žegnanje v čast svetima bratoma Cirilu in Metodu na prvo nedeljo v juliju ter nato še nekaj časa med nami v Melbourne skupaj z g. Ivanom Krajncem – župnikom iz Črenšovcev; v petek, 11. julija, pa sta že odhitela v Sydney.

Naši slovenski romarji so si v četrtek ogledali okolico, kjer prebivajo pri gostiteljih, zvečer pa je bila slavnostna

maša v slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew, katero je daroval g. škof dr. Peter Štumpf ob somaševanju duhovnikov. Romarji in naši avstralski mladi so pri maši lepo sodelovali z branjem beril, prošnjami, s slovensko in avstralsko pesmijo. Po maši je bilo prijetno in domače srečanje v dvorani, kjer so si mladi ob pizzi

izmenjali novice in prva doživetja Melbourne.

V petek so imeli prost dan in so vsi hiteli v mesto, da so se naužili utripa centra Melbourne v vsej svojem svetlečem, prazničnem sijaju v pripravi za slavnostno mašo v Telstra Dome, kjer se je zbralo nad 40.000 mladih vernikov. Slovesno mašo je daroval melbournški nadškof dr. Denis Hart, s sodelovanjem več kot 1100 avstralskih in gostujočih duhovnikov z vsega sveta. Vzdušje je bilo veličastno in mladi romarji ne bodo kmalu pozabili slovesnih trenutkov v srcu Melbourne. Nekateri so po maši še odhiteli na zadnjo četrtino nogometne tekme na stadionu Melbourne Cricket Ground in doživeli pravi avstralski nogomet.

V soboto, 12. julija, so se zgodaj zjutraj zbrali pred cerkvijo v Kew in se odpeljali z avtobusom v Ballarat in v Sovereign Hill, kjer so si ogledali zgodovinsko mesto in zlatokop. Nobene vročine ni bilo in kar malo jih je zeblo, so pripomnili ob vrnitvi. Na večerjo so se odpeljali v Slovensko društvo Melbourne, kjer so sledile igre – Trivia

Night (preizkusili so malo splošnega znanja) in srečanje z avstralsko mladino, pa tudi glasbe ni manjkalo in so se lahko zavrteli na plesišču.

V nedeljo, 13. julija, so pri slavnostni maši – somaševanje je vodil cistercijanski pater Maksimilijan File, župnik v Stični, somaševali pa so naš p. Ciril ter duhovniki iz Slovenije: g. Boštjan Ošljaj – kaplan iz Beltincev, g. Klemen Balažič in g. Klemen Svetelj – oba doma iz Šenčurja. Mladi romarji so sodelovali z branjem beril, prošnjami, v darovanjski procesiji in lepim, ubranim petjem. Med nami je bila tudi novinarka radia Ognjišče, gospa Nataša Ličen. Michelle Fistrič je pripravila tudi meditacijo s pomočjo računalniške projekcije. Po maši je bil v dvorani bogat kulturni program Australian concert - vsa dvorana je predstavljala Avstralijo. Označene so bile strani neba: sever, jug, vzhod in zahod; oder je bil na jugu, kjer so bila tudi mesta Hobart, Melbourne in Adelaide z velikim številom barvnih fotografij z zanimivostmi mest. Na vzhodni strani so bila mesta Sydney, Brisbane in Cairns, na severu Darwin, na zahodu Broome in Perth. V sredini sta bili mesti Alice Springs in bolj proti jugu Canberra. Stene so bile prekrite z zavesami in zavese so bile okrašene z neštetimi fotografijami mest, zanimivostmi obale in notranjosti, od koral, avstralskih živali, cvetja, puščave in morskih živali, do edinstvenih posnetkov avstralske divjine in nežnosti deževnih gozdov, do valovanja oceanov; od drobnega cvetja do mogočnega warataha. Avstralija je velikanski otok – celina, obdana z morjem, zato je bil tudi poudarek okrasitve na morju in obali: školjke, ribiške palice, mreže, vedra in lopatice, deske za deskanje, ribe, krokodili, žabe, delfini, morski psi, kopalke, japonke. Oder pa je predstavljal avstralski »bush« - gozd, takega, kot so srečali prvi naseljenci: z mnogimi evkaliptusi, mimozo, protejami in drevesno praprotjo, pa tudi z goano, kengurujem, koalo, črno papigo, wombatom in kačo.

Program se je začel s sprejemom (kruhom in soljo), s pozdravom in zahvalo Aboriginom, da so nas sprejeli na njihovi zemlji. Aborigina, oče Big Al in sin Tristan, sta zaigrala na didgeridoo in zaplesala tradicionalni ples ter nato oponašala gibe in glasove avstralskih živali. Michelle Fistrič

je povezovala program. Pater Ciril je vodil molitev Mary MacKillop, ki je zavetnica Svetovnega dneva mladih v Sydneyu. Plesalci folklorne skupine Iskra so se simbolično poslovili od stare Anglije in prispeli v Avstralijo, kot so pred 220 leti prvi kaznjenci ter zaplesali dva avstralska plesa, Virginia Reel in Brown Jug Polko. Ob predstavitvi na diapozitivih je bila recitirana pesem Dorotheje MacKellar My Country. Sledila je avstralska pesem I still call Australia Home, nekaj avstralskega narečja, premišljevanje o vetru s severa, z juga, z zahoda in vzhoda, ki nas povede v življenje in naša doživetja. Za sklep je bila pesem We are One and We are Many, z Michelle, Melisso in Leaho Fistrič ter s sodelovanjem mladih s športnimi rekviziti v rokah. Po kosilu pa so se slovenski romarji zahvalili s pesmijo »To je bil tvoj dan ljubezni«. Že jih je čakal avtobus, ki jih je odpeljal na Phillip Island, kamor kmalu po sončnem zahodu začnejo iz morja capljati pingvini, ki se po celodnevem lovu v morju vračajo nazaj v svoja otoška prebivališča. V ponedeljek, 14. julija 2008, so pa morali naši romarji vstati zgodaj kot pingvini, kajti kmalu po šesti uri zjutraj jih je že odnesla srebrna ptica proti težko pričakovanemu cilju – Sydneyu.

Draga Gelf OAM

OSTALI SO NAM NEPOZABNI SPOMINI na mesec julij 2008 ob obisku papeža Benedikta XVI. za Svetovni dan mladih z geslom 'You will receive the Power, when the Holy Spirit comes upon you'. Tudi v našem domu se je čutil ta blagoslov, ko smo gostili romarje iz Slovenije: dve dekleti s Koroške: Ano Arih in Vido Hribernik. Zelo sem jih bila vesela, posebno še, ko sem ju vprašala, kaj imajo rade jedo in sta mi odgovorili: »Vse jeva!« Zelo lep odnos sta imeli ena do druge. Verski center v Melbourneu je sprejel 38 mladih, duhovnike in škofa. Teden je bil zelo natrpan, vsak dan je bilo nekaj novega. Tudi za nas je bilo lepo, ker so prinesli košček Slovenije.

Hvala vsem, ki ste pripomogli k temu lepemu tednu. Romarji so prihajali z vsega sveta. In Avstralija je bila čudovito lepo pripravljena za ta sprejem. Srečno se je vse končalo. Bogu hvala! Naj obrodi bogate sadove.

Anica Smrdel, Bulleen VIC

WORLD YOUTH DAY 2008 IN SYDNEY

We left for Sydney at 3:15 on Tuesday 15th July not knowing what to expect however full of excitement and anticipation! We were dropped off at Darling Harbour to watch the opening mass celebrated by the Cardinal George Pell. There were two huge screens and hundreds of people from all nations watching, singing and celebrating their faith with everyone around them.

At the conclusion of the mass hundreds of thousands of people were streaming past us as they left Barangaroo heading to the many food pick up points located around Sydney. People from all over the world were walking past singing and chanting hymns in their own languages and what better place to throw in an Aussie, Aussie, Aussie, oi, oi, oi! With hundreds of Aussies joining in our chorus we were starting to get a feel for what to expect during the week ahead.

Wednesday saw the first day of catechesis (which included listening to the Bishop give us insight into our faith and discussion with the other Slovenians that were also there) and then a trip into the city to look around as well as a cruise on the Harbour while we sang and flew our Slovenian flag high. In the evening we stayed in the city and danced with American, Dutch, German and many other people of differing nationalities to a Catholic band at Darling Harbour.

The Pope arrived on Thursday which brought a new level of excitement to the city and people shouting out 'BENEDETTO' and 'VIVA IL PAPA'. It

was so fantastic to be able to spend my time with so many people who shared the same faith and who were so excited and proud to be Catholic.

We went to the Stations of the Cross on Friday which was a dramatisation of the last moments of Jesus' life. The music, acting and presentation of the moments of Jesus giving his life for us was heart wrenching and very emotive.

On Saturday we left the church at 9:00am to begin our pilgrimage to Randwick racecourse. The streets of Sydney were filled with pilgrims from all over the world praying, singing and enjoying themselves as they prepared for the evening vigil. We walked as one united Slovenian group flying our flags high. When we arrived at Randwick we set up our site and waited for the arrival of Pope Benedict to start our vigil under the stars. Sunday was the official World Youth Day and started with morning prayers followed by the final mass celebrated by Pope Benedict. His arrival was spectacular with two laps of the race track in his Pope Mobile, stopping three times to bless some young children while Guy Sebastian and Paulini sang the WYD08 anthem 'Receive the Power'.

The whole week was a wonderful experience for me as I was able to share my Faith with so many new people which are now lifelong friends. I look forward to the WYD which will be held in Spain 2011.

Michelle Fistic, Multicultural Representative in the Melbourne Diocese

World Youth Day Sydney:

Michelle Fistic, Nejc and Gal Kodric, myself, the Slovenians, the youth of the world and most importantly the Pope. When we arrived at St. Rafael's Sydney, we were greeted with a very warm welcome from Pater Darko and the Youth from Slovenia. Every morning the same routine: breakfast, catechesis, church, lunch and then free time for the remainder of the day. When arriving in the city after lunch there was plenty to do (besides trying not to lose each other) listen to bands, do some shopping and buy some WYD merchandise. It was nothing short of amazing! The 9km pilgrim walk carrying all of our food for the next 2 days was very difficult, but lifting our spirits was that every country had their own chants and songs including us Slovenci "Kdor ne skače, ni Slovenc...hey...

hey ...hey!" and "Kličem svet si, svet si, svet si!" There were so many funny stories and memories that the others and I will never forget. For example: On the Saturday night, sleeping at Randwick (or trying to sleep) waking up at 3am in the morning and still hearing the Italians and many others chant "Viva il Papa" and "Be..ne..detto" All we wanted to do was go to bed! But it was all in good fun! One highlight that I must mention was when the Pope drove past and blessed the child right before my eyes. It was incredible to see and brought a tear to my eye. I think I speak for all when I say it was an amazing experience that will forever be in our memories. The building of relationships, the fun times, the serious times and the sad times when it all comes to an end and you must say goodbye. Overall I believe it is a once in a lifetime experience to meet this many people believing in God, and coming together to celebrate as one.

Melissa Fistic, Multicultural Representative in Melbourne Diocese

Zahvala v premišljevanju

Nepričakovano presenečenje mi je bilo naklonjeno 18. maja letos. V dvorani verskega in kulturnega središča sv. Cirila in Metoda v Kew sem prejela priznanja za moje delo med Slovenci Viktorije in Avstralije in za dolgoletno delovanje na medijskem polju 3EA-SBS radiu, za soustanovitev in tajništvo SSOV, SNSV in oskrbo na socialnem, zabavnem in kulturnem polju med rojaki, posebno upokojenci. Nepozabno zahvalo – priznanje sem prejela

Helena Leber z družino in prijatelji.

še preko našega Veleposlaništva Republike Slovenije. Letos je na praznik Sv. Trojice padel tudi National Volunteer Week, od 12. – 18. maja, sem kot dolgoletna prostovoljka od Volunteering Australia sprejela Certificate of Appreciation in Recognition of the Contribution to Australian Multicultural World in the name of Slovenian Organizations.

Dragi moji rojaki, to kar sem prejela, je v moj ponos na vas, dragi bratje in sestre. V dobri, tuji zemlji smo si zgradili domača okolja. Brez vašega žrtvovanja ne bi bilo mogoče doživljati občutkov DOMOVINE V TUJINI ...

Moje MIŠLJENJE IN ŽELJA JE VSAKOLETNO PODARJANJE PRIZNANJ ZASLUŽNIM KOT V N.S.W.

Moja iskrena in dolgoletna želja za gradnjo VASICE OSTARELIH ŠE NI USPELA, POČASI SE UTRUJAMO IN PODOJAMO V VEČNOST – DOSTIKRAT OSAMLJENI.

Zato torej ob tej priliki polagam prošnjo na VAŠA SRCA, dragi sopotniki:

PRODAJMO NAŠE SLOVENSKE DOMOVE – DRUŠTVENA ZEMLJIŠČA S PONOSOM, DA SO NAM DAJALA ZATOČIŠČA IN VEDRILA NAŠE ŽIVLJENJE NA TEM DOBREM, VENDAR TUJEM KONTINENTU ...

Za skupno multimilijonsko vsoto naj naša mladina kupi – uredi svoje zatočišče, predno bo tudi njim prepozno sanjati: ožji center našega čudovitega mesta bo njim v ponos in razvedrilo, za nas, ki več ne moremo darovati energije, bo v tem avstralsko-slovenskem centru prostor srečevanj in klepeta ob kakršnem koli prigrizku; slovenska kuhinja

pa vsem naokus: hotel; trgovinica s kavo, umetnostni center, sprejemnica – reception in na splošno urejen in oskrbovan center, ki bi zadovoljeval ob vsaki priliki. S to prošnjo za vašo imovino sprejmite priznanje zahvale, da našim potomcem lahko nudimo dar ponosa, da se v njih pretaka tudi slovenska pridnost. Vsem, ki ste vztrajali za nepozabno doživetje, posebno Meti Lenarčič, Dragi Gelt OAM, patru Cirilu Božiču, pa tudi Dragici Gomizelj, Petru Mandelju OAM in Saši Čeferin, pa tisočera HVALA! **Helena Leber, Melbourne**

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

Poroča Mirko Cuderman

Ko sem že odposlal poročilo za zadnjo številko Misli, sem zvedel za smrt našega rojaka **STANKA PLAZNIKA**, doma iz Šentvida pri Ljubljani, ki je umrl 12. maja 2008. Rodil se je 1. aprila 1929 v družini s štirimi otroki, ki je bila ob času druge svetovne vojne razbita širom

Evrope. Stanko je bil izseljen v Nemčijo, brez znanja jezika in dan v oskrbo mesarju, pri katerem se je priučil mesarskega poklica. Z ostalimi člani družine se je s pomočjo Rdečega križa srečal šele po končani vojni v domovini, kjer je nadaljeval z delom v mesnici. Že z osemnajstim letom je bil poklican v Titovo vojsko, kjer je izkusil lakoto in krutost armije. Ker je svoje nezadovoljstvo zaupal sosedu, se je to izvedelo in je tudi zaradi njegove preteklosti bivanja v Nemčiji bil obsojen na 8 let strogega prisilnega dela. Po večtedenskem mučenju je moral podpisati neresnične obtožbe in je bil poslan na zloglasni Goli otok. Tam so ga po štirih letih izpustili domov pod pogojem, da bo moral vohuniti stranke v mesnici, kamor so ga nastavili. Vedel je, da tega ne bo mogel delati in vedel je tudi, da so udbovci nezadovoljni z njegovim nedolžnim poročanjem, zato se je odločil, da pobegne v Italijo. Skupaj z ženo Jožico in novorojeno hčerko Verico so pobegnili v Italijo, kjer so preživeli dve leti v begunskem taborišču in od tam so prispeli 8. februarja 1959 v Melbourne, kjer se je zaposlil pri Huttons kot mesar. Po nekaj letih bivanja v Melbourne se je družina preselila v Queensland. Stanko je umrl v domu onemoglih v Indooroopilly. Brazgotine železnih oklepov in verig na gležnjih še iz časa mučenja v zaporu so mu ostale do smrti. Sodišče samostojne Slovenije mu je že pred desetimi leti razveljavilo vse njegove krivične obtožbe. Stanko je bil tudi zelo delaven v odboru društva Planinka, posebno v letu 1979. Zelo veliko ljudi se je zbralo na njegovem pogrebu.

Sožalje vdovi Thelmi iz drugega zakona, hčerki Verici in njenima sinovoma Lewisu in Nicku.

Rojaki so mu na pokopališču v Mt. Gravattu ob grobu zapeli: Gozdič je že zelen... Stanko, počivaj v miru.

V mesecu juniju je naše društvo Planinka uspešno sodelovalo na večkulturni (multicultural) prireditvi občine Logann City s svojo stojnico. Tam so lepo predstavili dejavnosti društva Planinka kakor tudi del naše tradicije plesov in običajev, zanimivosti in znamenitosti naše lepe Slovenije in njen turizem. Pri tem je potrebno izraziti pohvalo novemu društvenemu odboru in predsedniku Stanetu Lahovcu in njegovi soprogi Vesni. Prilagam fotografijo sodelujočih na tej prireditvi - *fotografija na tej strani spodaj*.

V torek, 1. julija 2008, pa so v Brisbanu začeli svoje potovanje po Avstraliji mladi romarji Svetovnega dneva mladih (SDM) iz Slovenije. Na brisbanskem letališču smo jih pričakali in Mariah Cuderman je v imenu brisbanske

skupnosti v slovenski narodni noši pozdravila g. škofa Petra Štumpfa, njegovega spremljevalca g. Ivana Krajncja - župnika iz Črenšovcev ter vse mlade romarje s šopkom avstralskih rož.

Mladi romarji so si v naslednjih treh dnevih skupinsko ogledali vse turistične zanimivosti Brisbana, Gold Coasta in Sunshine Coasta v okviru organiziranega programa. Gospod škof Peter

Štumpf pa se je s svojim spremljevalcem želel srečati s tukajšnjimi rojaki. Zato smo preko radijske oddaje 4EB povabili vse rojake naše slovenske skupnosti na srečanje z visokimi gosti pri obeh slovenskih društvih, Lipa in Planinka. Lepo število se nas je zbralo pri društvenih središčih, kjer smo se v prijateljski družbi in dobri postrežbi srečali z visokimi gosti iz domovine, za kar velja hvaležno priznanje odbornikom obeh društev za vse priprave. Posebno lepo pa je bilo videti srečanje s prekmurskimi rojaki, saj so vsi tožili, da je bil čas srečanja prekratek. Oba gosta sta nam povedala dosti lepega in zanimivega, posebno zgodba prekmurskega duhovnika – mučenca Danijela Halasa nam je vsem ostala v trajnem spominu. Gospod Ivan Krajnc nam je tudi lepo predstavil pomen njihovega spomenika Slovencem po svetu - svojim prekmurskim rojakom, ki so ga postavili pred župniščem v Črenšovcih. Prilagam nekaj fotografij s tega lepega srečanja v naši Kraljičini deželi.

Na prvo nedeljo v juliju pa smo imeli tudi med seboj patra Valerijana, ki je za nas maševal pri obeh društvih, najprej v soboto popoldne pri društvu Lipa in nato v nedeljo na društvu Planinka. Jože Čeh je vodil petje pri maši. Gospodinje pa so nam zopet pripravile dobro kosilo. Po kosilu smo se z nekaj točkami nastopa spomnili 18. obletnice samostojne Slovenije. Iz nove brošure Slovenija Danes, včeraj in jutri smo predstavili rojakom uspešno delovanje slovenske vlade in se pri tem spomnili tudi brisbanskega doprinosa pred 18 leti ob času osamosvojitve naše rodne domovine. Lep pozdrav vsem! - **Mirko**

Kaj znancev je zasula že lopata!

Spoštovani, če se Vam zdi, lahko objavite to kratko pismo, ker me nekateri ljudje že grajajo, da nič ne napišem. Pozdravljeni! Cilka.

PRED LETI sva se s prijateljico Ado sprehajali med grobovi na pokopališču in na spomenikih brali imena in besede slovesa. »Bog ve, kdo bo na našem pogrebu in kaj nam bodo napisali na spomenik?«, je rekla Ada. »Kdo bo imel govor?« **Smrt je bila v tistih časih nekaj nepričakanega in vsi, ki smo poznali umrlega, smo se zbrali za pogreb. Peli smo »Gozdič je že zelen« in besede so trepetale v zraku in melodija nas je zblížala. Nekaj v nas je umrlo s smrtjo vsakega od nas. Veliki pogrebi in rože in govori in velika žalost.**

Pred kratkim sem šla na pogreb Poljakinje, ki je imela tu trgovino in za katero so govorili, da je strašansko bogata. Na pogrebu nas je bilo šest: župnik in nuna, jaz s prijateljico in sosedov par. Ta pogreb je bil še posebno žalosten, ker me je spomnil, da nas je vedno manj žalujočih ostalih. Vedno manj nas je, ki bi pripravili govor, prinesli rože in peli naše pesmi. Malo nas je še tu v Lightning Ridgeu starih domačinov in naši pogrebi so vedno manjši. Nekaj jih je pomrlo, nekaj jih je v starostnih domovih, nekaj je bolnih, nekaj jih je odšlo za mladimi v mesta.

V šestdesetih letih se je začela v Lightning Ridge zgodovina. Tu smo se našli mladi begunci/avanturisti iz vsega sveta. Naše mestece je zacvetelo kot dom mavrično lepih opalov; postalo je tudi simbol multikulturne harmonije. Ljudje iz sedemdesetih držav smo se hitro zblížali, saj smo si bili podobni tako po svoji različnosti kot po želji, da bi na hitro obogateli in s tem nadomestili čas, izgubljen v preselitvi. Zdaj, štirideset let kasneje, je naše mestece postalo zatočišče starih. Mladi so odšli iskati boljši zaslužek drugam, sem pa prihajajo mestni starčki namakati stare kosti v vročih toplicah. Predvsem pride sem veliko starih priseljencev iz vzhodne in južne Evrope.

Tudi avstralski Slovenci smo izgubili mnogo sopotnikov. Peščice naših ljudi še živijo sredi milijonov tujcev, ki ne poznajo ne Slovenije ne naših pesmi; povezuje nas samo ljubezen do slovenskih hribov in dolin; samo mi se z

Ljubeznijo v mislih vračamo v Slovenijo. Se mi zdi, da se ob času poslavljanja še bolj zavedamo, kako smo si blizu in smo zato še bolj tiho prizadeti, ko izgubimo enega naših. Vsak pogreb je naš tihi 'memento mori'.

Pred kratkim sem se poslovila od Slavke in Franca. Dolga leta sta prihajala vsako zimo k nam na kopanje v vroče toplice. Letos pa, pravi Franc, da je prestar za dolgo vožnjo iz Geelonga, zato nimam več upanja, da ju bom še kdaj videla. Šele zdaj se zavedam, koliko sta mi pomenila. Slavka je doma iz sosednje vasi in pozna moje kraje in ljudi. Slavka je bila moja Slovenija v Lightning Ridgeu, kjer sem poleg petih Slovencev edina Slovenka; njena družba mi je bila neprecenljiva.

Pred par leti mi je Ada rekla, da bi rada razdelila svoje stvari, dokler še lahko. Rekla je, da bom vedela in razumela določene stvari, ko bom v njenih letih. Zdaj sem jaz v tistih letih, Ada. Rada bi se poslovila od predmetov, predno se poslovim od ljudi. Vse življenje znašamo skupaj in se na starost seveda nabere vsega preveč. Tiste nepomembne stvari, ki se lahko prodajo na garažni razprodaji,

niso problem. So pa stvari, ki nosijo spomine na življenje. Vsi pomembni trenutki življenja so bili zaznamovani s spominčki in vse življenje brišemo prah na njih površinah. Naši otroci imajo polne hiše svojih spominov in ni prostora za našo zapuščino.

Počasi predajam stvari v mlade ali pa vsaj v nove roke. Čeprav sem žalostna, ko se poslavljam od stvari, se že v naslednjem trenutku čutim razbremenjena. Stvari so vezi in breme, ki ga mi zvesto nosimo. Ko se otresemo navlake, se sprostimo in začnemo ceniti življenje. Srečno!

Cilka Žagar
PO Box 175
Lightning Ridge NSW 2834
cilka@bigpond.com
Telefon: (02) 6829 0633

Hvala gospe Cilki za gornje razmišljanje. Tudi slovenski izseljenski duhovnik v Avstraliji je vse bolj spremljevalec v boleznih, starosti in na zadnji poti. Toda tudi vse to je del življenja in skrb Cerkev. Hvala Bogu, da si lahko tudi vse to povemo. Bog živi! – p. Ciril

MARIJA in IVAN (John) HAREJ
sta obhajala 60. obletnico poroke.

Spoštovani! Pošiljam vam novico iz severnega Queenslanda o družinskem slavuju 60. obletnice poroke Marije in Ivana HAREJ, ki sta jo obhajala z družino in prijatelji v Tullyju v soboto, 10. maja 2008. Ivan in Marija sta sklenila zakonsko zvezo 11. maja 1948 v katedrali sv. Ignacija v Gorici. Poročil ju je

duhovnik Giovanni Picciolin. V Melbourne sta priplula 28. julija 1951. V Tully pa sta pripotovala leta 1952 in si tam ustvarila dom in družino – sin Nino in hčerka Kristina. Danes uživata lepe dneve, oba v pokoju, v krogu družine, vnukov in pravnukov. Slavju se je pridružil tudi škof James Foley in ju blagoslovil.

Pošiljam iskrene čestitke in naj Vaju ljubi Bog ohrani še na mnoga leta.

Marica Vogrinčič, Silkwood QLD

Za njun praznik smo jima poslali posebna voščila tudi iz Melbourne, saj sta bila draga Marija in Ivan ob mojem obisku rojakov v severnem Queenslandu pred več kot dvajsetimi leti izredna gostitelja. Pri njima doma v Tullyju smo takrat tudi obhajali sveto daritev ne samo za Slovence, ampak za vse tamkajšnje slovanske rojake. Nepozabna doživetja so to. Hvala!

pater Ciril

Vse lahko zmoremo, samo če smo enotni in složni!

25 junij, dan državnosti Republike Slovenije, je eden najpomembnejših praznikov za naš slovenski narod. Na ta dan, pred 17. leti smo končno dobili to, kar smo sanjali stoletja - svojo SAMOSTOJNO, SUVERENO in DEMOKRATIČNO DRŽAVO SLOVENIJO! Sanje, za katere so naši predniki umirali, so postale resničnost.

25. junija leta 1991 je slovenski parlament razglasil samostojno, neodvisno in suvereno Republiko Slovenijo, kot jo je želela večina ljudi na plebiscitu 23 decembra leta 1990.

Boj za obstanek slovenstva in slovensko samostojnost je bil krvav in v zgodovini smo izgubili ogromno pogumnih mož in žena, ki so že več sto let bili pripravljene brez pomisleka umreti za svobodno domovino. Zato je prav, da se spomnimo vseh umrlih junakov, na katerih smo gradili in še gradimo našo prihodnost. ČAST IN SLAVA JIM!

Sedemnajst let je že Slovenija samostojna država in ljudje pozabljajo na prelomno leto 1991 in na našo borbo za samostojnost, ki je potekala ne samo v Sloveniji, ampak po vsem svetu, kjer Slovenci živimo, tudi pri nas v Avstraliji. Na žalost ljudje prav tako pozabljajo, da je potrebno samostojnost tudi obvarovati pred novimi nevarnostmi, ki se kažejo v Evropski uniji in v globalizaciji. Žal naši sedanji slovenski politiki, nekateri, ki so bili tako imenovani 'junaki' leta 1991 pri osamosvajanju, postajajo, so v svoji borbi za oblast pozabili, da bi morali biti le IZVRŠEVALCI LJUDSKE

VOLJE, ne pa gospodarji ljudstva!

Vendar lahko upamo, da bodo naši slovenski politiki spregledali svoje napake in končno začeli delati za dobrobit slovenske države in slovenskega ljudstva, in ne samo za svoj lasten obstoj in žep! Slovenski politiki vseh barv in njihovi 'tajkunski prijatelji' se bogatijo, medtem ko več kot 10% Slovencev živi v revščini! 'Navadni' slovenski delavci se prav težko preživljajo z grozno nizkimi plačami, ki so bolj 'balkanske' kot 'evropske'! Za marsikaterega bralca je vse to preveč direktno izraženo. Žal, to je pač kruta resnica in vsi vemo 'That the truth hurts!' - da resnica boli.

Vsekakor, za slabe razmere v državi lahko obtožujemo vlado, parlament, župane in tako dalje. NIKOLI pa ne smemo obtoževati slovenske države ali slovenskega naroda! Kajti, hvala Bogu, politiki se menjajo, država, narod in jezik pa ostajajo še naprej. DRŽAVA, TO SMO MI VSI SKUPAJ! To enako velja prav tako za Avstralijo kot za Slovenijo.

Želimo in upamo v novih sanjah o dobrem in celo boljšem razvoju samostojne države Slovenije. Marsikaj se je že dobrega in slabega zgodilo v zgodovini slovenskega naroda. Veliko dobrih in slabih stvari prav tako čaka našo prelepo Slovenijo v njeni prihodnosti. Vse lahko zmoremo samo če smo ENOTNI in SLOŽNI!

ŽIVELA SLOVENIJA IN ŽIVELA AVSTRALIJA!

Lenti Lenko OAM, Melbourne VIC

OBVESTILO O VOLITVAH V DRŽAVNI ZBOR

1. **Volitve** na vseh voliščih v Sloveniji in na 36 diplomatsko-konzularnih predstavništvih Republike Slovenije v tujini, vključno na **Velevposlaništvu Republike Slovenije v Canberri, bodo potekale v nedeljo, 21. septembra 2008.**

2. **Do 22.08.2008** je potrebno **Državni volilni komisiji** (Slovenska 54, SI-1000 Ljubljana, Slovenija) posredovati **zahtevek za glasovanje po pošti**. Zahtevek se lahko posreduje neposredno na naslov Državne volilne komisije, po faksu na št. 0011 386 1 4331268 ali po elektronski pošti na naslov: rvk@gov.si (na elektronski naslov se (zaradi podpisa) lahko posredujejo le skenirani zahtevki volivcev).

3. Slovenski državljani, ki so vpisani v posebni volilni imenik, se lahko odločijo tudi za glasovanje v Republiki Sloveniji, vendar morajo **svojo namero sporočiti** Državni volilni komisiji in sicer **najkasneje do 18.09.2008.**

4. **Slovenski državljani s prijavljenim stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji**, ki v tujini začasno prebivajo, lahko **zahtevke za glasovanje po pošti ali na Velevposlaništvu Republike Slovenije v Canberri posredujejo Državni volilni komisiji** na navedeni naslov. Obrazec je na voljo na spletne strani Državne volilne komisije: www.dvk.gov.si. Zahtevke je potrebno posredovati **do 21.08.2008.**

5 Na Velevposlaništvo Republike Slovenije v Canberri smo prav tako prejeli **volilne imenike za razgrnitev** (za Avstralijo in Novo Zelandijo). Vsak državljan ima pravico pregledati volilni imenik ter, v kolikor so podatki nepravilni, zahtevati popravek. **Popravek** se lahko zahteva **ustno ali pisno pri Velevposlaništvu Republike Slovenije v Canberri, vendar najpozneje do 06.09.2008.**

BOŽJA MAST IN KOLOMAZ ALI ŠMIR

Dragi prijatelji.

Aleluja! Greg žari in mi z njim.

Zjutraj, kmalu po osmi, je o. Victor odpeljal vidno zaskrbljenega o. Grega v prestolnico po poltovornjak, ki ga čakamo že celih sedem mesecev. Bo danes dobil papirnato vojno ali pa ponovno izgubil še eno bitko s carinsko upravo? Bo še en poraz junaško prenesel v svojem neomajnem upanju, da bo prihodnjič zagotovo triumfirati?

Sam sem imel mešana pričakovanja in sem ves dopoldan pogledoval skozi okno na dvorišče, če se ni Greg morda že pripeljal z novim poltovornjakom, pa sem ga preslišal in spregledal, zatopljen v pisanje knjige o islamu. Ko se je okrog enajste ure vrnil o. Victor sam brez Grega, je bilo jasno, da ima Greg svoj prevoz. In res, urni kazalci so se bližali dvanajsti, ko se je na dvorišče pripeljal lep bel poltovorni Toyota. Nisem si predstavljal, da bo tako velik. Ko sem prišel na dvorišče, da potešim svojo radovednost in čestitam Gregu za veličastno zmago v neizprosnih papirni vojni, so že bili okrog poltovornjaka bogoslovci. O, how nice bus! – O, kako lep avtobus! so mrmrali od čudenja in vznemirjenja.

Ja, naši ljudje uvrščajo poltovornjake in manjše tovornjake med »buse«. Javni promet je tu povsem odvisen od zasebne pobude. In kaj bolj praktičnega kot tovorno vozilo, s katerim lahko prevažate vse od tovora do ljudi? Sicer pa pri nas ljudje vedno nekaj tvorijo v vrečah, žakljih, škatlah, plastičnih banah, vedrih ... Zato je pri nas »bus« vse, kar prevažata ljudi. V normalnih okoliščinah, mislim slovenskih, če bi seveda še bilo dovoljeno prevažati ljudi na tovornjakih, bi se na naš bus lahko spravilo petnajst ljudi zadaj in še dva v kabino poleg šoferja. Toda tu je normalnost zelo zelo drugačna od slovenske. Zato pelje tukaj takšen bus, kakršen je naš, še enkrat toliko ljudi, ki kakor jagode velikega grozda visijo čez vse robove, trije junaki ali več pa sedijo na strehi kabine. Seveda je na vozilu kar nekaj vreč kokosovih orehov in druge krame. Ko se tak bus ustavi, da odloži potnika ali potnico, jih mora vsaj polovica poskakati z njega, da pridejo do vreče ali česa drugega, ki tisti človek tvori v mesto ali iz njega.

Greg se ni premaknil od avta in je z levico držal za stransko vratnico, kakor da bi se bal, da mu bo kdo vzel tovornjak. Zraven se je samo smehljaj, kakor da še sam ne verjame, da je res ... da je res Toyota zares doma. Prijel sem ga za desnico in mu čestital. On pa mi je v vsej svoji preproščini in skromnosti odvrnil: »Oprosti, Drago, da je tako dolgo trajalo! Zdaj moram sporočiti 'Father Stan', da smo dobili avto.« Ja, tak je naš Greg, predstojnik našega misijona! Kaj se boš opravičeval, tvoja zasluga je, da je avto doma, Stanetu bom pa že sam sporočil veselo novico. Še za nalepke MIVA Slovenija ga bom zaprosil, da se bo ja videlo in vedelo, na čigavih žuljih in na čigavi dobroti je ta bus zrasel. Ne zato, da bi se bahali, Bog ne daj, ampak le zato, da bi spomnili še koga, kako more čuteče in solidarno srce s potrebnimi roditi ogromno dobrega, in da je v takih dejavnostih, kot je Mivina, vredno sodelovati. To je naložba v sestre in brate, ki jim ni dano, da bi živeli v blaginji kot mi, smo jim pa dani mi, da jim kot Simon iz Cirene nekoliko odvezemo breme njihovih križev.

Za hip sem moral prekiniti to pisanje in steči na dvorišče pogledat, kakšna Toyota je naš bus, da vas ja natančno obvestim o novi pridobitvi. Torej, ko končam to pisanje, se bom z Gregom in s tremi bogoslovci odpeljal nakupovat živila za bogoslovce v poltovornjaku Toyota Land Cruiser. A je pogan že krščen, da greste z njim v beli svet, bo morda kdo pomislil? Ne, naš »bus« še ni blagoslovljen, in sicer zato, ker je nekaj sobratov po misijonskih postojankah in se vrnejo v ponedeljek. Ne bi bilo prav, če ne bi bila vsa misijonska skupnost udeležena pri tako lepi slovesnosti in skupaj klicala blagoslov na novo vozilo, tiste, ki ga bodo uporabljali, in predvsem na tiste, ki so zanj darovali.

Naj vam za konec še nekaj zaupam, česar Gregu in tudi drugim tu zaenkrat še nisem. Mislim, da bi Greg to verjetno težko razumel, ker ni odraščal v jugoslovanskem socializmu tako kot večina od nas, ampak je vzgojen v avstralskem demokratičnem in pravnem sistemu in duhu. Zato si sploh ne zna predstavljati, da lahko stvari tečejo drugače kot po predpisih in pravilih.

Ko smo Ocvirki konec šestdesetih let gradili hišo,

je bilo zelo težko priti do gradbenih materialov, še posebej do cementa in železa. Oče je zadeve naročil, potem pa čakal, da pride na vrsto ... In seveda ni in ni prišel na vrsto, vsi so ga prehitevali, on pa je kar čakal, dela pa so stala. Mama ga je spodbujala, naj kaj ukrene, on pa je odgovarjal, da bo, ko bomo na vrsti. No, in res je bilo. Oče je ponosno, rekel materi: »No vidiš, pa smo prišli na vrsto!« mama pa mu je odvrnila, da bi še kar čakali, če ne bi ona malo podmazala. Ko sem jo vprašal, kaj to pomeni, je odvrnila, da pač moraš kaj dati, če hočeš kaj dobiti. Danes se to imenuje korupcija in jo Kosova komisija tako hudo preganja, da ni še nobenega ulovila ... korupcija pa cveti naprej. In če je tako v pravni deželi Sloveniji, kako ne bo to na prav tako pravnih, a neizmerno bolj revnih Salomonih.

Že ko sem si prvič z Gregom podajal kljuko od urada do urada, od pisarne do pisarne, mi je bilo jasno, da je tu potrebna še kakšna druga mast kakor pa samo Božja, ki je Gregu res ne manjka. Še nekajkrat sem ga potem spremljal na njegovem prosjaškem križarjenju po uradih, tako da so me uradniki že poznali. Belci so tu bolj redki, še zlasti po uradih in ljudje te že kar vnaprej pozdravijo Good morning, Father, Dobro jutro, oče, ker so belci med njimi v glavnem misijonarji. Tisti dan, ko sem dobil vizo, sem na hodniku srečal uradnika, ki sva ga z Gregom redno obiskovala. Prijazno me je pozdravil, pa sem ga povprašal, če se res ne da nič narediti, da bi dobili tisti usodni podpis in z njim avto. Potegnil me je na stran, si prižgal cigareto in začel mencati, da bi se dalo, »saj veste, Father ... če bi malo sodelovali, če bi kako pomagali ... « Beseda je dala besedo in očitno sva si bila všeč, se pravi jaz sem potreboval njega, on pa bo imel od mene korist.

Šel sem v banko, dobil številko 168 in se usedel v veliki čakalnici, polni ljudi. Na srečo vedno nosim s seboj kakšno knjigo in sem se zatopil v branje z naslovom: Zakaj se muslimani suniti in šiiti koljejo med seboj. Zajeten šop listov sem obrnil, preden je rezek glas po zvočniku zaklical »sto osemindeset«. Zamenjal sem 200 € in jih odnesel svojemu »prijatelju«, da bo z njimi podmazal birokratsko kolesje. Ali bo delovalo ali ne, nisem mogel vedeti, a računal sem, da bo, kajti še iz socializma vem, da sistem »plavih kuvert« pač deluje na zaupanju, se pravi, da vsak opravi

svoj del posla. Jaz sem ga, ... očitno ga je tudi moj birokratski zaveznik, saj je avto pod streho.

Čez nekaj dni se mu bom šel zahvalit s škatlo ali dvema cigaret. Ne misliti, da je to tu malo! Ob cesti je tu vse polno stojnic, kjer prodajajo cigarete in to po komadih, ne po škatlah, kajti škatle cigaret naenkrat si tukaj skoraj nihče ne more privoščiti. Ko bo naš bus že nekoliko razvožen, ko se bomo nanj navadili in bo navdušenje nad njim nekoliko splahnelo, bom morda Gregu razložil, da so poleg Božje masti še druge. Stari ata je s šmirom ali kolomazom mazal lojtrski voz, da je bolje tekel za Zoro in Doro, ki sta ga vlekli, in je imel od šmira vedno vse črne roke. Čeprav sem s podobnim kolomazom ali šmirom tudi sam podmazal birokratsko kolesje, upam, da ni moja duša zaradi tega črna in preveč zašmirana. Saj vem, da ni prav in da bi moralo biti drugače, toda dokler je tako, kakor je, drugače ne gre. Saj veste: Ko je vojna, je vojna za vse!

Drago Ocvirk CM

Tenaru, Salomonovi otoki, 25. julij 2008

To pismo pišem v imenu moje tašče, gospe Angele Schatter. Drugega maja je dopolnila 92 let in zadnje mesece je v Caloola Court Nursing Home v Wagga Wagga. Zadela jo je kap (ni bilo preveč hudo), a ne more hoditi in potrebuje pomoč pri umivanju in drugi preskrbi.

Angela je prišla v Avstralijo leta 1951 skupno s svojim možem Lukom – Avstrijcem, dvema hčerama - jaz sem poročil Rosemarie leta 1960, druga hčerka Angelica pa je že razveselila svojo mamo z vnučkom.

Angela je bila rojena v Sloveniji in njen brat je bil nekaj časa gostilničar na lepem Bledu. Angela – kličemo jo Ani, je zelo priljubljena – pametna, potrpežljiva, šarmantna in hvaležna. Angela je naročnica in bralka Misli že 50 let, nam je povedala. V njenem imenu prilagam ček za \$140.00, za podaljšanje naročnine in majhno darilo. Pravi, da je tudi njena mati, gospa Bijol, vedno darovala. Angela nam je povedala, da je zelo uživala pri branju marčne in aprilske številke Misli. Rad bi rekel, da sem tudi jaz užival, a na žalost moram povedati, da se v svoji mladosti nisem zanimal za slovenski jezik, in mi je sedaj zelo žal, ker jezika ne znam. Pozdrav!

Tom Port

Tone Gorjup

Izpod Triglava

VOLITVE V DRŽAVNI ZBOR.

Predsednik države Danilo Türk je razpisal parlamentarne volitve devetdesetih članov državnega zbora za 21. september 2008. To bodo pete parlamentarne volitve v samostojni Sloveniji. Uradna volilna kampanja se bo začela 22. avgusta, končala pa dan pred volitvami. Državna volilna komisija se je tokrat odločila, da bo volivcem s prebivališčem zunaj Evrope za volitve v državni zbor poslala uradne prazne glasovnice, volivci v Evropi pa bodo po pošti glasovali s pravo glasovnico. Volivci v prekomorskih državah bodo na prazno glasovnico napisali ime in priimek kandidata, za katerega glasujejo, ali listo kandidatov. Priložena bo še volilna karta, ki jo bo moral volivec lastnoročno podpisati. V tujini bo sicer 34 volišč na diplomatsko-konzularnih predstavništvi, in sicer v 27 državah.

VRH EU - ZDA V SLOVENIJI.

Na Brdu pri Kranju je 10. junija potekalo srečanje evropskih voditeljev z ameriškim predsednikom Georgom Bushem. Evropsko povezavo so na pogovorih zastopali predsednik vlade Slovenije in predsednik Evropskega sveta Janez Janša, predsednik Evropske komisije José Manuel Barroso in visoki predstavnik za skupno zunanjo politiko Javier Solana. Govorili so predvsem o trgovini, podnebnju, energiji in zunanji politiki. Državniki so prišli do zaključka, da bosta Evropa in ZDA težave, med katerimi so v ospredju podnebne spremembe ter cene nafte in hrane, lažje premagali, če se jih bosta lotili skupaj. Za ameriškega predsednika Busha je bilo to nekakšno slovo od Evrope, saj se poslavlja od drugega mandata v Beli hiši, enako za Janeza Janšo, saj je Slovenija že tri tedne zatem predsedovanje EU prepustila Francozom. Bush je tako kot ob prvem obisku pred nekaj leti tudi tokrat pokazal, da je navdušen nad lepotami Slovenije, ki jo je primerjal velikemu koščku nebes.

15. TABOR SLOVENCEV PO SVETU.

Izseljensko društvo Slovenija v svetu je v Trubarjevem letu tradicionalno srečanje rojakov iz matične domovine, zamejstva, zdomstva in izseljenstva pripravilo v Velikih Laščah. Na taboru,

ki je doslej redno potekal v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani, se je 12. julija zbrala nekaj stoudeležencev. Začel se je s sveto mašo v župnijski cerkvi, ki jo je ob somaševanju izseljenskih duhovnikov daroval škof Anton Jamnik. Program se je nadaljeval v Levstikovem domu. Najbolj odmevna je bila okrogla miza Rodni kraj - povezovalac Slovencev doma in po svetu. Mojca Vrtič je povedala, kako so se praznile Lozice, Andrej Fink iz Argentine pa je z očmi izseljenca predstavil trenutne vezi z domovino in dodal, kaj bi na tem področju še lahko storili. Dodal je, da izseljenci niso izguba, pač pa bogastvo domačega kraja. Razgovoru o tej temi so se pridružili predstavniki lokalnih in državnih oblasti. Srečanje se je nadaljevalo z obiskom Trubarjeve domačije na Rašici. Sklepni del tabora je bil na Turjaškem gradu, kjer je med kulturnim programom spregovoril izseljenski duhovnik v Stuttgartu Zvone Štrubelj. Kot dober poznavalec Trubarja je spregovoril o njegovi predanosti duhovniški službi v katoliški in zatem evangeličanski Cerkvi, o njegovi zavzetosti za slovenstvo ter o njegovem knjižnem delu.

SREČANJE V MOJI DEŽELI.

V nedeljo, 6. julija, je Slovenska izseljenska Matica pripravila v Novi Gorici že 52. Srečanje v moji deželi. Začelo se je s sveto mašo v konkatedrali Kristusa Odrešenika, kjer je maševal škof Jurij Bizjak in se nadaljevalo pri bližnjem gradu Kromberk. Sproščeno srečanje, na katerem se zbralo več kot tisoč rojakov, je popestril kulturni program, med katerim je potekalo snemanje radijske oddaje Koncert iz naših krajev. Zbrane je med drugim pozdravil državni sekretar Zorko Pelikan. Pohvalil je dobro organizacijo srečanja in udeležencem namenil nekaj vzpodbudnih besed za ohranjanje slovenstva, slovenskega jezika in povezav s Slovenijo.

SEJA SVETA SLOVENCEV PO SVETU.

V vladni palači v Ljubljani je bila 7. julija tretja seja Sveta za Slovence po svetu pri predsedniku vlade Janezu Janši. Gre za posvetovalno telo pri vladi za področje povezovanje države Slovenije z rojaki po svetu. Na tokratni seji je sodelovalo

trinajst delegatov iz tujine, med katerimi sta bila tudi Peter Mandelj OAM iz Melbourne in Florjan Auser iz Sydneya. Na vladni strani so poleg premiera Janše sodelovali še zunanji minister Dimitrij Rupel, minister za šolstvo Milan Zver in predstavniki nekaterih državnih ustanov. Govorili so o zastopanosti rojakov v državnem zboru, pridobivanju državljanstva za drugo in tretjo generacijo in o načrtnempovezovanju znanstvenikov slovenskega porekla. Delegati iz tujine so med drugim opozorili še na prepočasne sodne postopke v Sloveniji, prepozna obvestila o volitvah in premajhno zavzetost ustreznih služb, ki naj bi spodbujale vračanje izseljencev v domovino.

NESREČA NA BLANCI.

V četrtek, 3. julija, se je pod jezom še nedokončane hidroelektrarne Blanca zgodila nesreča, v kateri je življenje izgubilo trinajst ljudi. Skupina mož in žena pod vodstvom sevniškega župana Kristjana Janca se je želela še zadnjič spustiti po Savi, saj po dograditvi hidroelektrarne ta ne bo več plovna. Za spust po navidez mirni reki so si izbrali kanuje. Prvi se je poškodoval že med plovbo do jeza, zato so ga potegnili na breg, druga dva sta pot nadaljevala do brane in čez, vendar sta takoj po komaj metrskem padcu potonila in za seboj v globino potegnili trinajst potnikov. Po čudežnem naključju se je rešila le štirinajsta potnica, žena župana Janca, ki jo je na poti prek brane vrglo iz čolna. Nekatera trupla ponesrečencev je voda več dni zadrževala v svojih globinah, tako je bilo šele peti dan povsem jasno, da se Rudolf Dobnik, Marjan Kogovšek, Bojan Lipovšek, Bogoslav Peklar, Mihael Metelko, Mateja Konajzler, Branko Safič, Vladimir Ribič, Vojka Alif, Janko Zemljak, Mitja Špilek, Aleš Logar in Kristjan Janc ne bodo več vrnili. V ponedeljek po nesreči je bil v vseh župnijah občine Sevnica in v župnijah, od koder so doma pokojni, dan molitve. Zvečer je bila v občinski dvorani Sevnica žalna seja, zatem pa v bližnji cerkvi maša zadušnica, pri kateri so se celjskemu škofu Antonu Stresu in novomeškemu škofu Andreju Glavanu pridružili okoliški duhovniki. Naslednji dan je bil v Sloveniji dan žalovanja, v državnem zboru pa žalna seja, saj je bil Kristjan Janc tudi poslanec sedanjega sklica parlamenta.

Žrtve nesreče pod jezom Blanca so pokopali v naslednjih dneh. Njihova povprečna starost je bila 45 let. Deset mož in žena je ostalo brez svojega življenjskega sopotnika, dvaindvajset otrok pa je ostalo brez enega od staršev.

JULIJSKA NEURJA V SLOVENIJI.

Velik del države je 13. in 14. julija 2008 prizadelo močno neurje s točo, strele pa so zanetile več požarov. Najhuje je bil prizadet pas od Medvod, preko Vodice in Kamnika, do gornjegrajske občine in naprej proti južnemu delu Koroške ter prek Maribora, Lenarta do pomurskih občin, kjer se je neurju pridružila še debela toča. Orkanski veter je najprej lomil drevesa, razkril več hiš in šoli v Vodicih ter Kamniku. V vasi Gozd nad Kamnikom pa je opustošil celo vas. Razkril je kar petdeset hiš; z nekaterih je vrtinec vetra dvignil celotna ostrešja z delom obzidja. Nekatera lesena poslopja so izginila in jih ni več; nanje spominja le kup lesa na travniku. Gmajna, ki je pokrivala pobočja nad vasjo, se je ponekod spremenila v golosek. Ujma je nadaljevala prek Črničva proti Gornjemu Gradu. Tudi tam je odkrivalo strehe in želo gozdove. Vihar je zatem izgubil nekaj moči in se spet okrepil v lenarški občini ter nadaljeval uničujočo pot v Pomurje, kjer so se razkritim streham pridružila še do kraja opustošena polja. Med najbolj prizadetimi kraji so bili kraji Krog, Rakičan, Murska Sobota, Bakovci, Černelavci, Kupšinci, Polana in Pušča. Naslednji dan popoldne, ko je kazalo, da je ujma mimo, se je neurje s točo razbesnelo v občini Šempeter-Vrtojba, kjer so bili najbolj prizadeti nasadi breskev in vinogradi, toča pa je poškodovala tudi salonitno kritino na številnih hišah in gospodarskih poslopih ter avtomobilih. Neurje z vetrolomom se je razbesnelo že teden dni pred tem na območju Trnovskega gozda. Orkanski veter je močno poškodoval 180 hektarjev

gozda v občini Ajdovščina od Prevale preko Vratc in Požganih jam, do Ruskih barak in do Predmeje. Tistim, ki so ostali brez strehe nad glavo, so že prvi dan priskočili na pomoč prostovoljci in v nekaj dneh so bile hiše povečini že pod streho. Letina je marsikje že pospravljena, gozdovi pa se bodo obrasli šele v naslednjih desetletjih. Po ocenah gozdarjev je bilo uničenih 600 hektarjev gozdov, poškodovanih pa vsaj desetkrat toliko.

TITOVA SKRIVNOSTNA LETA V MOSKVI.

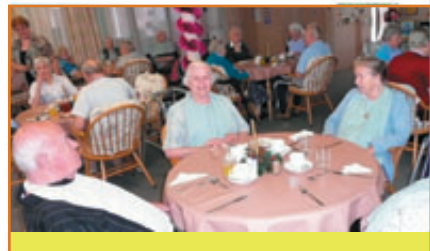
Pri Mohorjevi družbi v Celovcu je izšla knjiga zgodovinarja Silvina Eiletza z naslovom Titova skrivnostna leta v Moskvi. Avtor v njej razkriva del življenja Josipa Broza Tita, oziroma pripoveduje o letih, ki jih je poznejši komunistični diktator preživel v Moskvi. Gre za obdobje med letoma 1935 in 1940, ko je Tito večino časa kot emigrant

preživel v sovjetski prestolnici. To je bil čas velikih Stalinovih čistk. Tito je v teh letih pisal za zloglasno sovjetsko tajno državno službo NKVD karakteristike svojih partijskih tovarišev. Del teh karakteristik je zgodovinar Eiletz leta 2007 odkril v Ruskem državnem arhivu. Po njegovih besedah so bile neposredna posledica pisanja karakteristik številne aretacije, obsodbe in likvidacije mnogih visokih funkcionarjev jugoslovanske partije v Moskvi v letih 1937–1939. S tem si je Tito prek trupel že leta 1939 zagotovil vodilni položaj v Komunistični partiji Jugoslavije. Totalitaristični mehanizmi stalinizma, s katerimi se je takrat seznanil, so mu v naslednjih letih pomagali, da je ta položaj tudi ohranil tako v času partizanskega gibanja, kot v povojnih letih totalitarne oblasti.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

**11-15 A'Beckett Street, KEW, VIC 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au**

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in vso oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment" - sprejemni dokument, ki vam ga preskrbi vaš zdravnik. Dnevno tarifo določa Centrelink na osnovi posameznikove pokojnine. Pogoj sprejema v slovenski Dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege v popolnem skladu s pravili zveznega ministrstva za zdravstvo. Naš dom spada v tako imenovano kategorijo 'Ageing in place – doživljenjsko ostati v enem prostoru'. Sedaj delamo na tem, da bo stanovalec tudi v primeru najvišje nege lahko ostal v našem domu do smrti ali tako dolgo, kot bo to želel sam ali njegovi svojci.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo očetu ali mami oskrbo v našem domu do 63 dni v enem letu.

V kolikor bi pa le želeli vedeti, kakšno je življenje v domu, zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele potem odločili za stalno preselitev v dom. Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti in pogoje sprejema pa pokličite prijazno upravnico, gospo Sandro Krnel, in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Gospa Sandra je edina pooblaščenca oseba, ki vam lahko pravilno odgovori na vsa vaša vprašanja glede slovenskega doma počitka v Kew.

VAŠI DAROVI - do 31. julija 2008

ZA TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA: \$110: Angela Schatter. **\$90:** Marija Frank. **\$70:** Emil Fink. **\$50:** Anton Gržina. **\$40:** Krista Mautner, Danica Lah, Juliana Florea. **\$20:** Otto & Cilka Baligač, Ida Sedevčič, Maria Umbrazunas, Dinko Zec, Maria Kogovšek, Anton Roth, Joško Bratovič, Jožica Jurin, Vera Kenda, Maria & Franc Vravnik, Zdenka Zupančič, Vera Čebokli, Ferdy Jelerčič, Michaela Semelbauer, Anton Ferfila, Maria Harey, Janez Rotar, A. & A. Stembergar. **\$10:** Romana Muha, Olga Vatovec, Jožefa Joželj, Frank & Maria Plut, Emma & Jože Simčič, A. Bohuslav, Franc Krajnc, E. Gomizel, Lojze Kmetič, Marica Vogrinčič, Jože Vuga, John Mihič, A. Mikulan, Maria Miklaučič, Frederick Nemeč, Jelena Prekodravac, Lojze Paljk, Marija Korunek, Franc Tomažič, F. & M. Brisevac, Tereza Žnidarič. **\$7:** Jadranka Rutar. **\$5:** Marija Ritlop, Anica Buchgraber. **ZA LAČNE: \$50:** Anton & Marta Kristan. **\$20:** Julijana Kolarič, Ana Zec. **\$10:** Slavko Koprivnik. **ZA MISIJONE: \$100:** Marija Rogina. **\$30:** Alojzija Gosak. **\$20:** Darko & Milka Stanič. **ZA MISIJONARJA p. MIHA DREVENŠKA: \$500:** N. N. **\$100:** Janez Šveb. **ZA MISIJONARJA p. STANKA ROZMANA: \$350:** Marko Zitterschlager. **ZA MISIJONE NA MADAGASKARJU: \$400:** Anton in Anica Konda. **ZA MISIJONE V AFRIKI: \$30:** Kati Ogrizek. **ZA KAPELICO TA PINU - v Bacchus Marsh: \$100:** Majda Skubla, Liljana Brezovec, Jože Grilj z družino, Angelca Povh, Nada & Ivan Jenko, Milka & Jože Brožič, Alojz in Anka Dominko, Marija & Stane Debelak, družina Kutin, Anton & Marija Brne, Marta & Anton Kristan, Mario in Franka Saksida, Bernard in Marija Brenčič. **\$50:** Emma Bole-Kosmina, Gvido Para, Marija in Jože Žugič, Slavko & Mimica Blatnik, Fani & Franc Maver, Tereza Žnidarič, Zora Kirn, Ana in Drago Zec. **\$30:** Milka Iskra z družino, Anton Steat z družino. **BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!**

BARAGOVA KNJIŽNICA v Kew je odprta ob nedeljah po deseti maši.

ODDELEK BASIL'S FOUNDATION, KEW VICTORIA.

Knjižničarka Marija Oppelt Oppelli, sodelavka Zora Kirn.

V knjižnici lahko kupite:

UČIMO SE SLOVENSKO I, II, III – LETS LEARN SLOVENIAN I, II, III – Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca. \$20.00.

ZNAŠ SLOVENSKO - DO YOU KNOW SLOVENIAN? Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults in Osnovna slovnicihna pravila – Basic Grammar Rules. Draga Gelt. \$20.00 each.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL I, II. Milena Gobetz, Breda Lončar. \$20.00 each.

MODERNI SLOVAR – angleško slovenski – slovensko-angleški, trde platnice. \$90.00.

25 YEARS OF SLOVENIAN LANGUAGE IN VICTORIA, Australia. Saša Ceferin. \$15.00.

VENETI – FIRST BUILDER OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice, 534 strani, 150 ilustracij. \$50.00.

SLOVENCİ – KDO SMO? Ivan Tomažič. \$30.00.

ETRUŠČANI IN VENETI. Drugi venetski zbornik, Ivan Tomažič. \$20.00.

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE VENETI V ETNOGENEZI SREDNJE - EVROPSKEGA PREBIVALSTVA. Proceedings of first international topical conference. \$25.00.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK V EVROPI 2000, Ivan Tomažič. \$25.00.

Razstava *Veneti na Slovenskem*, Ptuj 2001. Strani v slovenščini z angleškim prevodom. \$5.00.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO, Draga Gelt, Veronika Ferfolja. \$30.00.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1, 2, 3, 4, 5 in 6. Vsaka knjiga \$10.00.

SVETO PISMO STARE IN NOVE ZAVEZE – trde platnice \$40.00, mehke \$30.00.

THE SNOWY, Ivan Kobal. \$20.00.

HEMA KRŠKA, Jože Till. \$10.00.

IZLET V VESOLJE. \$5.00.

POTOK TREH IZVIROV, Ivan Lapuh. \$15.00.

THE CUISINE OF SLOVENIA, v angleščini. \$25.00.

KAM POTUJEJO VEČERI, \$5.00.

ZDRAVILNE RASTLINE VSAK DAN, A. T. Jana Angerer. \$10.00.

CAMINO – OD NOVE GORICE DO KOMPOSTELE, Nace Novak. \$10.00.

TRIBE MUZIKANTJE ALI POVRATEK LEPE VIDE, Zorko Simčič. \$10.00.

"Discover a World of SLOVENIAs in 2009"

Konec maja sem se odpravil na pot, da obiščem Slovence po svetu in predorganiziram potovanje za naslednje leto pod naslovom "Vse Slovenije 2009", ki ga organizira Beyond Slovenia. Direktorica Beyond Slovenia, ga. Stephanie Savage, mi je pred potjo poudarila pomembnost dobrega bivanja na predvidenem potovanju. Po njenih izkušnjah, je namreč tudi svetovna popotnica, je za dobro potovanje, poleg dobre organizacije in pomembnih ogledov mest ter hrane, pomembna tudi dobra čista postelja, torej si je bilo potrebno ogledati tudi bivalne hotele, ki so predvideni za pot v naslednjem letu.

Oglas za potovanje ste mnogi že opazili, mnogi ste se za to pot že odločili, mnogim pa bodo tile foto zapisi pomagali pri odločitvi. Zahvalil bi se rad vsem Slovcem po svetu, ki so mi omogočili ogled njihovih cerkva in znamenitosti njihovih mest, ki so mi pomagali pri dokaj, vsaj zame neznanem področju, kje so, kako živijo in kako delajo. Neverjetno je spoznanje, kako vsepovsod skrbijo za slovensko besedo v šolah ali domovih, slovensko pesem, slovenske običaje ali kako spečejo slovensko potico, pa naj bo to v Argentini ali Ameriki ali na Švedskem ali v Nemčiji.

Na vsej poti je bila vsepovsod prisotna vera, slovenske cerkve in Marija z Brezj, lahko bi imenoval to potovanje tudi od Marije z Brezj po svetu do Marije na Brezj.

Pri mnogih obiskih sem si želel prisotnost avstralskih Slovencev, da spoznajo-mo, kako delajo drugi, kakšne napake in dobra dela so storili, da so lahko obstali ter občasno tudi veliko izgubili. Avstralska Slovenija ima neprecenljivo bogastvo v dobrih ljudeh in materialnih dobrinah naših društev. Morda je bila storjena napaka, da društva niso imela imena "domovi", takšna je namreč praksa po svetu in morda zaradi tega tudi trpijo večji osip, kot je potrebno.

Pri kontaktih so mi bili v veliko pomoč kolegi iz novinarskih vrst ali člani Sveta za Slovence po svetu pri Vladi RS. Ne morem, da se ne dotaknem posebej prijetnega srečanja s patrom Metodom na ameriških Brezjeh v Lemontu. Njegovo poznavanje okolja in zgodovine Slovencev v ameriški Sloveniji pa je prepolno podatkov in skrbi za obstanek slovenstva. Posebej se moram zahvaliti pri organizaciji ogledov mest g. Jožetu Šmonu iz Mendoze v Argentini, Toniju Mizeritu, Mirku Vasletu, Andreju Finku iz Buenos Airesa v Argentini, Silvestru Subotnjickem, Predragu Krivokapiču, oba iz Miami na Floridi, patru Metodu Ogorevcu iz Lemonta pri Chicagu- Illinois, dr. Zvonetu Žigonu, Milanu Ribiču in soprogi, Toniju Ovseniku, dr. Ediju Gobcu in njegovi prijetni soprogi, vsi iz Clevelanda - Ohio, Milanu Štefancu in Stanetu Kranjcu iz Kanade, sestram Budja z družino, Ivanki Franseus s soprogom, Viktorju Semprimožniku, Cirilu Stoparju, njegovi soprogi in mami, vsi iz Švedske. Po nekaj delovnih dnevih v Sloveniji sem se odpravil še v Berlin, kjer sem se srečal s Slovenci v njihovem domu - društvu, v hostelu in v cerkvi.

Zahvaliti se moram za izredno prijaznost in vodenje po prekrasnem mestu Berlin Martini Konda, Alojzu Ozmecu, župniku Izidorju Pečniku - Doriju ter slovenskim veseljakom v društvu v Berlinu.

Naš stari radijski znanec Mirko Vasle s svojo skupino sodelavcev v Buenos Airesu.

Slovenska šola v Buenos Airesu presega vsa pričakovanja, v sili je namreč okoli 300 otrok vseh starosti, v ozadju profesor Andrej Fink.

Profesorski zbor v Buenos Airesu.

Če sem koga izpustil, se opravičujem; preveč je bilo vtisov, preveč dobrih besed in domačnosti.

Pot je bila sicer dolga, vendar ne prenaporna. Vsak trenutek je bil poln vtisov ne le o Slovencih, ampak tudi vtisov, da svet postaja vedno manjši in da takšno potovanje razširi obzorje.

Torej avstralski Slovenci, svet vas pričakuje, Slovenci po svetu vas pričakujejo z odprtimi rokami, vas vabijo, da se ogasite, da se srečate s prijatelji, da se pogovorite, da srečate znance iz svoje vasi, ki morda živijo v Argentini ali v Kanadi ali pa kje drugje.

Na naslednjih straneh vam bom v sliki predstavil to pot. V kolikor imate kakšna dodatna vprašanja glede Slovencev po svetu, se obrnite na moj naslov ali pa pokličite Nino Prakash, ki vam bo svetovala o tehničnih možnostih poti, njena številka je 1300 55 75 01 ali njen email: nina@impulsetravel.com.au.
Florjan Auser

“Vse Slovenije 2009”

Predrag Krivokapič, direktor Kompas International na Floridi, in Silvester Subotnjički, neustavljivi organizator slovenskih prireditev.

Pred nedavnim obnovljena slovenska cerkev v Chicagu.

Pater Metod Ogorevc je pravi ekspert in vodnik za ogled Chicaga.

Ameriške Brezje, veličasten spomenik slovenstva v Ameriki ...

in Slovenski dom v vznožju hriba.

Pater Metod Ogorevc v cerkvi na ameriških Brezjah v Lemontu.

Muzej slovenske polke je nekaj posebnega, tokrat so imeli razstavo pihalnih godb.

Slovenska Pristava je sicer malo oddaljena od Clevelanda in deluje tudi kot letovišče. Na fotografiji Milan Ribič s soprogo in Toni Ovsenik, radijski delavec.

Pater Metod me je prepeljal do Clevelanda, kjer smo se srečali z dr. Zvonetom Žigonom in njegovo soprogo ter Milanom Ribičem, članom Sveta za Slovence po svetu pri Vladi RS. V Clevelandu je slovensko pivo nekaj normalnega.

Dr. Edi Gobec s soprogo. Njun arhiv je neprecenljiv zaklad za slovensko zgodovino.

Samo nekaj kilometrov od slapov Niagare je slovenski dom Bled, kjer sem se srečal s predstavniki doma in delegacijo iz Komisije za Slovence po svetu.

V Torontu je veliko slovenskih objektov. Eden od njih je center, kjer je vse od cerkve do šole in ustanov bančništva.

Župnik Roman Travar s Stanetom Kranjcem, članom Sveta za Slovence po svetu, starosto slovenstva v Kanadi.

Komisija za Slovence po svetu je obiskala tudi dom za ostarele v Torontu. Zgleden primer sodelovanja Slovencev v Kanadi.

Viktor Semprimožnik s Švedske je sicer prenehal igrati s svojim ansambлом, ostal pa mu je muzej harmonik, ki si ga je vsekakor vredno ogledati.

Ciril Stopar je predsednik, urednik in organizator prireditev na Švedskem. Uredniške mize po vsem svetu pa so popolnoma enake, prepolne papirja in zapiskov.

Slovenci V Malmöju se redno zbirajo ob raznih prireditvah.

Sestre Budja so dobro znane po svojih pevskih nastopih po vsej Evropi.

Slovenci v Berlinu se zbirajo, malo pokvartajo in se redno vozijo domov, v Slovenijo seveda.

Župnik Izidor Pečnik-Dori je vedno dosegljiv z dobro besedo in rad razloži vse o cerkvi v Berlinu.

Alojz Ozmec je šel skozi obdobje berlinskega zidu; spomini niso ravno prijetni.

Martina Konda, dolgoletni glas radia Multikulti, ki bo prenehal oddajati v decembru 2008.

Alojz s svojo sodelavko pridno snema oddaje za TV v Berlinu.

ITINERARY

“Discover a World of SLOVENIAs in 2009”

Saturday, 09 May 2009	SYDNEY – BUENOS AIRES This morning you will depart Sydney on the direct flight to Buenos Aires. Cross the International Dateline, and, after a 13-hour flight, you will arrive in Buenos Aires at the same time you left Sydney!
Tuesday, 12 May 2009	BUENOS AIRES – IGUAZU
Wednesday, 13 May 2009	IGUASSU FALLS
Thursday, 14 May 2009	IGUASSU FALLS – RIO DE JANEIRO
Friday, 15 May 2009	RIO DE JANEIRO – SAO PAULO
Saturday, 16 May 2009	SAO PAULO
Sunday, 17 May 2009	MIAMI
Monday, 18 May 2009	MIAMI - CHICAGO
Tuesday, 19 May 2009	CHICAGO
Wednesday, 20 May 2009	CHICAGO - CLEVELAND
Thursday, 21 May 2009	CLEVELAND
Friday, 22 May 2009	CLEVELAND
Saturday, 23 May 2009	CLEVELAND – NIAGARA FALLS
Sunday, 24 May 2009	NIAGARA FALLS - TORONTO
Monday, 25 May 2009	TORONTO
Tuesday, 26 May 2009	TORONTO
Wednesday, 27 May 2009	LONDON
Thursday, 28 May 2009	LONDON
Friday, 29 May 2009	LONDON - COPENHAGEN
Saturday, 30 May 2009	COPENHAGEN - SWEDEN
Sunday, 31 May 2009	COPENHAGEN – BERLIN
Monday, 01 June 2009	BERLIN
Tuesday, 02 June 2009	BERLIN – NUREMBERG
Wednesday, 03 June 2009	NUREMBERG – ZURICH
Thursday, 04 June 2009	ZURICH - LJUBLJANA
Friday, 05 June 2009	TOUR ENDS IN LJUBLJANA

The end of your epic journey, meeting Slovenians around the world, will be commemorated with Mass at the Basilica of St Vid in Brezje. It will conclude with a Special Civic Reception and Farewell Luncheon at the City Hotel.

Please contact Impulse Travel for further details of onward travel arrangements.

Telephone: 61 2 9651 3066 Email: nina@impulsetravel.com.au

Join us for a Journey of Discovery to meet Slovenian friends around the world and see the places you have always wanted to visit.

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**
PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224
Tel: 02 9522 9922
STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV
Domača stran na internetu:
www.glasslovenije.com.au

Dr Tony Lenko
Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega
migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih
in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
Email **tony@activemigration.com**
Web **www.ActiveMigration.com**

Slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free HEALTH ASSISTANCE
free safety deposit BOX
free BIKE RENTAL
free POSTCARDS

HOSPITALITY IN THE
 of the city

KRAJČ HOTELS LTD
DALMATINOVA 15
SI-1000 Ljubljana

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best
interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 8 Railway Parade Burwood NSW 2134, 133 455, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc

Druga sekretarka: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

**GOJAK & MEATS
SMALL GOODS**

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se tople priporočamo.

**Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje**

**LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L**
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.: (03) 9873 0888

**Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.**

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ:

NASLOVNA STRAN: Naslovna stran naših MISLI vedno prinaša dve sporočili: **Fotografija zgoraj** je iz Slovenije, spodnja pa prikazuje dogodek v naši Avstraliji. Na naši naslovnici sta tokrat dva pomenljiva dogodka Cerkve: Brezje, 40. jubilejno romanje bolnikov, invalidov in ostarelih, 21. junija 2008 – podoba trpeče Cerkve.

Fotografija na naslovnici spodaj pa je nastala po maši v slovenski cerkvi sv. Rafaela v Sydneyu (Merrylands) po katehezi in maši v četrtek, 17. julija 2008, kjer je bilo nad 110 mladih iz Slovenije v praznovanju Svetovnega dneva mladih, World Youth Day 2008 – **podoba mlade Cerkve. Obe podobi skupaj pa dajeta celoto.**

STRAN 2: Utripi s Svetovnega dneva mladih v Brisbanu, Sydneyu, Melbournu in Wollongongu.

STRAN 47: Krst Lauren Elizabeth MOLONEY, Kew, 25.5.2008.

Poroka Joanne KRIZAY in Boyana Martina JELENIC, Kew, 28.6.2008.

Krst Karla Alfreda PROSENIKA, Kew, 18.5.2008.

ANTON in GIZELA ŠPICLIN sta praznovala 50-letnico poroke pri Sv. Rafaelu v nedeljo, 22.6.2008, pri družinski sv. maši. Poročila sta se 21.6.1958 v cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu, poroki je prisostvoval p. Bernard Ambrožič. Anton prihaja iz Gornje Bistrice, Gizela pa iz Radovec v Prekmurju. Imata 4 otroke, 9 vnukov in 2 pravnuke.

AD CAPRY PTY. LTD.
Shower Screens

Specialised in:
♦ Frameless ♦ Semi Frameless ♦ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005

Ph: 9687 5545
Fax: 9687 5545
sales@adcapry.com.au
www.adcapry.com.au

27A ALTO STREET
SOUTH WENTWORTHVILLE NSW 2145

Slavlencema iskrene čestitke in zahvala za zvestobo in velikodušno pomoč, ki jo nudita v našem občestvu, cerkvi in verskem središču!

Trije krsti – po eni družinski veji vsi iz družine ANDREJAŠ: Bailey Peter CARRIGAN, Alexander Joshua NOLAN in Luka Joseph ČRNČEC. Merrylands, 26.7.2008.

Srečanje g. župnika Krajncja s faranko Ano Šernek.

Krst Grace Mary JELENIC, Kew, 26.7.2008.

Nevesta Tanya Marsic z ženinom Jaanom H. McKenziem, 17.05.2008. **Vsem čestitke!**

STRAN 48: Z Marijo Pomagaj na marijanski procesiji v Adelaidi, 18.05.2008.

Po romanju postanek na domu pri Bracarjevih.

Balinarji pred spomenikom Ivana Cankarja na Triglavu.

Praznični utrip na žegnanju v Kew, 06.07.2008.

LOJZE PETERLE je 29.06.2008 dopolnil 60 let. Nekaj dni pred tem je v krogu družine in prijateljev praznoval življenjski jubilej - najprej s sveto mašo v starodavni romarski cerkvi v Crngrobu pri Škofji Loki, nato pa v gostišču na Kriški gori. Iskrene čestitke velikemu Slovencu tudi od slovenskega občestva v Avstraliji.

Prijazen večer pri gostoljubni prekmurski družini Dominko.

Martinovanje v Kew, 20.07.2008.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Marija Anžič: naslovnica zgoraj. Pater Ciril: naslovnica spodaj, 2,6,22,23,29,38,47,48. Mirko Cuderman: 2,30,31. Tanja Christofas: 2,4,5. Angelca Veedetz: 2,26. Andrew Žičkar: 2,5,13,14. Jožica Koštrica: 2,28. Cirila Božič: 4. Martha Magajna: 6,7,9,10,16,17,18,48. Pater Darko: 8,47. Štefan Šernek: 15. Pater Janez: 19,20,48. Marica Vogrinčič: 32. Florjan Auser: 37,40,41,42,43. Simon Grilj: 22,47. Družina Špiclin: 47. Tanya Marsic: 47. Rudi Črnčec: 47. Družina Dominko: 48. Ljubica Postružin: 48. Vabilo za koncert: Anna-Maria Zupancic in Draga Gelt OAM.

HVALA VSEM SODELAVCEM MISLI!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2008 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. **ISSN 1443-8364**

34.

SLOVENSKI KONCERT

SLOVENIAN YOUTH CONCERT

OSTANIMO V SRCU MLADI STAYING YOUNG AT HEART

COORDINATOR P. JANEZ TRETJAK OFM, PHONE 089 8121 3869

SATURDAY, 4TH OCTOBER 2008, 4PM

SLOVENIAN CLUB ADELAIDE INC.
11 LA SALLE ST., DUDLEY PARK SA 5008

COST \$15.00
TICKET SALES

Melbourne Adelaide Sydney

Lydia Bratina
Phone: (03) 9700 3178
M: 0428 585 333
E: LydiaBratina@bigpond.com

Anna-Maria Zupancic
Phone: (08) 8278 8825
M: 0413 847 797
E: zupancic@bigpond.net.au

p. Darko Žnidarič OFM
Phone: (02) 9637 7147
M: 0409 074 700
E: darko@pacifi.net.au

For more information call:

Rosemary Poklar: Phone (08) 8259 7032; Fax (08) 8259 5537

